

111.589.

Călăuza

8 DEC 11

BIBLIOTECARULUI

IV.

iunie • 1954

CALAUZA BIBLIOTECARULUI

PUBLIKAȚIE A MINISTERULUI CULTURII DIN R. P. R.

CUPRINSUL

Pentru buna activitate a bibliotecilor de la sate în timpul lunilor de vară	1
Biblioteci raionale și satești	
Generalizarea experienței bibliotecilor fruntașe din regiunea Bacău în campania agricolă	3
Pentru o mai justă repartizare a cărților agricole bibliotecilor de la sate	7
Din activitatea secțiilor de copii	
Organizarea manifestărilor de masă în biblioteca noastră	10
Din activitatea bibliotecii de copii de la Tg. Mureș	12
Noi forme pentru îndrumarea cititorilor copii	14
Din experiența bibliotecilor sovietice	
Cartea în ajutorul dezvoltării continue a agriculturii	16
Biblioteca din Pereiaslav Hmelnișki	18
★	
A. P. Cehov	22
★	
Din corespondențele noastre	27
★	
Știri din lumea cărților și a bibliotecilor	29
★	
Bibliografie	30

ANUL VII

Nr. 6

IUNIE 1964

Redacția : București, Splaiul Unirii Nr 1 -- tel. 3.94.04.

* 5 5 0 0 1 5 3 9 7 *

Biblioteca UMFST

Pentru buna activitate a bibliotecilor de la sate în timpul lunilor de vară

Luptînd pentru obținerea unor recolte bogate necesare ridicării nivelului de viață a celor ce muncesc, țărani muncitori desfășoară o însuflețită activitate pentru executarea în bune condițiuni a lucrărilor de îngrijire și întreținere a culturilor, intensificînd pregătirile pentru stringerea cu succes a recoltei.

Îndeplinirea tuturor lucrărilor agricole din această perioadă pune sarcini deosebit de importante și în fața bibliotecilor de la sate. Prin mijloacele și metodele proprii muncii cu cartea, ele au datoria să contribuie la lămurirea și mobilizarea țăranilor muncitori asupra importanței aplicării metodelor agrotehnice avansate, cheazășie sigură pentru a obține roade cît mai bogate.

Bogata experiență a bibliotecilor sovietice ne arată cum trebuie dusă munca cu cartea la sate în timpul lucrărilor agricole de vară. Deosebit de grăitoare în această privință este lucrarea bibliotecarului sovietic N. Artemiev „Insemnările unui bibliotecar sătesc“ în care găsim nenumărate pagini consacrate activității depuse de acesta la locul de muncă precum și a metodelor folosite pentru a pune la dispoziția colhoznicilor în timpul verii, cărțile cele mai potrivite și necesare.

Învățînd din bogata experiență a bibliotecilor sovietice și urmînd exemplul bibliotecilor fruntașe din țara noastră, bibliotecile de la sate vor reuși ca prin activitatea lor să aducă o contribuție efectivă la buna desfășurare a lucrărilor agricole de vară.

În această perioadă, bibliotecarii trebuie să găsească formele cele mai potrivite pentru ca activitatea bibliotecilor să nu stagneze nici un moment, ci să continue deservirea cititorilor țărani muncitori, înlesnindu-le posibilitatea de a lua contact cu cartea în mod permanent și organizat. De aceea, atenția principală a bibliotecilor de la sate trebuie să se îndrepte acum înspre organizarea activității cu cartea la locul de muncă al țăranilor muncitori.

Organizarea activității la locul de muncă nu este de loc sarcină ușoară. Ea cere bibliotecarilor un efort susținut și multă pricepere, ținînd seama de forțele și posibilitățile ce dispun.

Secțiile culturale și bibliotecile regionale și raionale trebuie să-și îndrepte toată atenția spre bibliotecile sătești. Acestea trebuie să devină un exemplu viu de urmat pentru celelalte biblioteci și în același timp să fie îndrumată pentru a ajuta bibliotecile căminelor culturale din raza comunei respective.

Una din metodele practicate de bibliotecari în timpul lunilor de vară pentru a putea continua deservirea țăranilor muncitori cu cărți, este de a duce cărți la cîmp și la casele țăranilor muncitori precum și de a organiza biblioteci mobile la arii. Bibliotecarii trebuie să pună la îndemîna țăranilor muncitori în primul rînd, cărțile ce descriu metodele înaintate agrotehnice legate de lucrările agricole în curs. Astfel de lucrări sînt: „Pentru recolte tot mai bogate“ de Ana Cristea, „Predarea cotelor la colectare — datorie patriotică“ apărute în Editura pentru literatură politică, „Metode avansate aplicate în agricultura țării noastre“, „Buna organizare a recoltatului înlătură

pierderile de cereale" de ing. Truia Iordache, „Foloasele desmiriștirii“ de Teodor Muscalu, „Cum să organizăm munca la treeriș“ de ing. V. Dobrescu, apărute în Editura agro-silvică de stat.

O altă latură importantă a muncii bibliotecilor în timpul lunilor de vară este cea a organizării informării politice zilnice a țărănimii muncitoare asupra celor mai importante evenimente interne și externe. Din experiența anilor trecuți s-a văzut că unii bibliotecari au ales materialele din presă la întâmplare, lectura articolelor a fost făcută în grabă, nefiind urmată de discuții, astfel că informarea politică nu și-a atins întotdeauna scopul urmărit.

O bună informare politică cere bibliotecarilor să urmărească cu atenție materialele apărute în presă și să aleagă cu grijă articolele ce urmează a fi citite. În afară de Hotărîrea Consiliului de Miniștri și a C. C. al P.M.R. din 29 mai a. c. cu privire la executarea lucrărilor de îngrijire a culturilor, recoltat, dezmiriștit, treerat, însămînțat și arături adînci de toamnă, precum și cu privire la realizarea planului de colectare pe 1954; a articolelor și știrilor care oglîndesc felul în care această Hotărîre este aplicată, citirea materialelor care oglîndesc succesele agriculturii sovietice, ca și a celor legate de mersul lucrărilor agricole de vară în diferite regiuni ale țării, trebuie să fie în centrul atenției bibliotecarilor. Trebuie urmărit ca discuțiile ce vor urma lecturii, să facă legătura între cele citite și viața locală, în așa fel, încît fiecare ascultător să fie convins că de eforturile lui depinde, în mare măsură, oținerea unei recolte mari.

La locurile de muncă pot fi citite în colectiv și diferite broșuri sau fragmente din cărți agrotehnice legate de etapa lucrărilor agricole în curs. Așa, de pildă, din lucrarea „Să aplicăm metode avansate în cultura porumbului“ se pot citi capitole referitoare la lucrările de întreținere și recoltare a porumbului.

Pentru a avea rezultate cit mai bune, bibliotecarii trebuie să mobilizeze la lecturile în colectiv organizate de ei un număr cit mai mare de țărani muncitori. În acest scop la gospodăriile agricole colective munca lor va fi mult înlesnită prin organizarea cititului pe brigăzi. În ce privește însă pe țărani muncitori cu gospodării individuale, bibliotecarii trebuie să țină seama la organizarea lecturilor în colectiv de felul cum aceștia sînt grupați pe cîmp.

Stimularea interesului țărănilor muncitori față de cărțile agrotehnice se poate obține și prin întocmirea de panouri pentru popularizarea cititorilor bibliotecii care, în urma aplicării unor metode agrotehnice însușite din studierea cărților, au izbutit să-și îmbunătățească munca și să dobîndească rezultate concrete.

Bibliotecarii de la sate vor reuși să se achite de sarcinile ce le revin, dacă vor lăchida obiceiul de a munci sînguri, antrenînd în acțiunile inițiate de ei un colectiv larg, format din învățători, agronomi, elevi și studenți veniți în vacanță. Sprijinindu-se pe astfel de colective, bibliotecarii vor reuși să-și asigure un ajutor concret în buna organizare a tuturor acțiunilor inițiate de ei.

Ajutați și îndrumați permanent de secțiile culturale și bibliotecile regionale și raionale, bibliotecarii de la sate vor aduce un aport important la succesul luptei pentru o recoltă bogată în acest an.

Biblioteci RAIONALE ȘI SĂTEȘTI

Generalizarea experienței bibliotecilor fruntașe din regiunea Bacău, în campania agricolă

GH. CALINESCU

Indrumător cu bibliotecile din
secțiunea culturală a sfatului
popular regional Bacău

În cuprinsul regiunii Bacău există numeroase biblioteci raionale, sătești și ale cămineilor culturale, care desfășurând o largă activitate de masă cu cartea agrotehnică, au reușit să se evidențieze ca biblioteci fruntașe. Prințre aceste unități fruntașe putem număra bibliotecile sătești din comunele Răcăciuni, raionul Bacău, Blăgești, raionul Buhuși, Șerbești și Războieni din raionul Piatra, Vinători, raionul Tg. Neamț, Rîpi, raionul Tg. Ocna, precum și bibliotecile raionale Piatra Neamț și Tg. Neamț.

Odată cu începerea lucrărilor agricole, pentru aceste biblioteci a constituit o preocupare de seamă folosirea tuturor metodelor de muncă, în scopul sprijinirii eforturilor țărănimii muncitoare în lupta pentru obținerea unei recolte îmbelșugate.

Metodele folosite au fost: vitrine și panouri cu cărți și ziare, expoziții pe teme legate de muncile agricole, recenzii și consfătuiri cu cititorii.

O inițiativă frumoasă au avut-o bibliotecile raionale din raioanele cu pronunțat specific agricol, prin

organizarea la sate de consfătuiri model, sau expoziții de cărți agrotehnice. Aceste biblioteci și-au propus să extindă experiența lor și la bibliotecile de la satele din raza lor de activitate. Astfel, biblioteca centrală raională din P. Neamț a organizat în comuna Șerbești, unde există un puternic sector socialist al agriculturii, o consfătuire cu cititorii asupra cărților agrotehnice: „Să aplicăm metode avansate în cultura cartofilor” de Comarnescu Viș și Berindei M. și „Să aplicăm metode avansate în cultura porumbului” de Gh. Valuță și N. Șerbănescu. Timp de aproape o lună doi tovarăși din colectivul bibliotecii raionale s-au deplasat pe teren, unde au dat îndrumări bibliotecarului din Șerbești pentru organizarea de cititori în colectiv a acestor broșuri.

Prezentarea broșurilor a fost făcută de doi ingineri agronomi, de la sfatul popular raional. Aceștia au expus conținutul celor două cărți, explicind în mod practic, cu ajutorul unor grafice, în ce constă metoda de însămînțat în cuiburi așezate în patrat. La consfătuire au participat 267 țărani muncitori.

Tot în scopul extinderii experienței sale, biblioteca raională din Piatra Neamț a organizat cu ocazia seminarului raional din luna aprilie o expoziție agricolă pe tema „Cartea agrotehnică”. Expoziția a fost aranjată pe secțiuni: cărți agricole, cărți viticole și cărți despre avicultură. Bibliotecarii prezenți au primit diferite explicații și îndrumări asupra felului cum pot organiza asemenea expoziții în bibliotecile lor. Pentru a împărtăși această experiență și bibliotecilor ai căror responsabili din diferite motive nu au participat la seminar, s-au trimis acestora îndrumări scrise de felul cum trebuie organizată o expoziție cu cărți agrotehnice. În controlul efectuat pe teren în luna aceasta, s-a constatat că acțiunea de extindere a experienței bibliotecii raionale în organizarea de expoziții a avut succes, unele biblioteci, cum sînt cele din comunele Dobreni, Girov, Dumbrava Roșie și Caluș, organizînd expoziții după îndrumările primite.

Concomitent cu acțiunea pentru extinderea experienței lor în popularizarea cărților agro-zootehnice, bibliotecile raionale au arătat o deosebită preocupare în munca de înzestrare a bibliotecilor de la sate cu cărți necesare campaniei lucrărilor agricole. Biblioteca raională din Buhuși trimite cu regularitate biblioteci mobile în comunele cele mai îndepărtate ale raionului, ținînd seama în special de necesitățile acelor care nu au posibilitatea să-și îmbogățeze fondurile lor de cărți. Astfel în campania însămînțărilor de primăvară s-au trimis un număr de 6 biblioteci mobile în comunele Rediu, Podoleni, Romîni, etc.

Preocuparea de a extinde expe-

riența căpătată în acțiunea popularizării cărților necesare celor ce muncesc în agricultură a existat și din partea bibliotecilor sătosești. Biblioteca sătosească din Războieni are în raza sa de activitate 7 sate. Tov. Floroiu Caliopei, responsabilă bibliotecii, merge din sat în sat pentru a da bibliotecilor respective îndrumări de felul cum trebuie să-și organizeze munca în campania lucrărilor agricole.

O metodă bună, aplicată de bibliotecile sătosești fruntașe din regiunea noastră, este aceea folosită de bibliotecara Dimofte E. din comuna Ripi, raionul Tg. Ocna. Cu ocazia sesiunii de deputați ai sfatului popular comunal, ținută în luna martie a.c., ea a întocmit o listă de cărți agrotehnice pe care a prezentat-o în sesiune, difuzînd apoi deputaților prezenți cărți agrotehnice, ca de pildă, „Semănatul porumbului în cuiburi așezate în patrat”, „Semănatul cartofilor”, etc. În felul acesta bibliotecara a atras în rîndul cititorilor bibliotecii pe deputați, i-a antrenat să studieze cărțile agrotehnice, și totodată să aplice în practică învățămintele căpătate din aceste cărți. Astfel, în urma citirii unor astfel de broșuri, deputatul Mihalache Costache a însămînțat o jumătate de hectar de porumb în cuiburi așezate în patrat. Exemplul acestui deputat l-au urmat și alți țărani muncitori din comună, ca Manole Dănăiță, care și-a făcut un marcator de mină, sau Dimofte Petru.

Tot la biblioteca din Ripi sînt folosite, ca mijloc de popularizare a metodelor agrotehnice avansate, articolele din presa centrală și locală, care tratează această problemă. Bibliotecara a întocmit vitrine speciale (una cu ziarul „Știința” și una cu ziarul local „Ștea-

gul Roșu"), în care sînt afișate articolele extrase, încadrate în chenar albastru. Printre articolele popularizate au fost: „Să lichidăm lipsurile în aplicarea regulilor agrotehnice”, „Sarcinile agitatorilor în campania agricolă”, „Toată atenția măsurilor pentru asigurarea bazei furajere”, etc.

La biblioteca sătească din comuna Răcăciuni, raionul Bacău, se desfășoară o permanentă activitate pentru sprijinirea campaniei lucrărilor agricole. Responsabila bibliotecii, Liliac Maria, folosește expoziții de cărți, standuri, vitrine, consfătuiri cu cititorii. La conferințele agricole care se țin în cadrul căminului cultural, ea a organizat standuri de cărți legate de subiectele conferințelor. De pildă, după conferința „Mijloace pentru sporirea producției de sfeclă de zahăr”, ea a difuzat țăranilor muncitori broșuri despre cultivarea sfe-

clei de zahăr ca: „Sfaturi pentru cultura plantelor” și „Indrumătorul cultivatorului sfeclii de zahăr”. Datorită muncii temeinice ce se duce pentru popularizarea cărților legate de interesele și preocupările țăranilor muncitori din comună, biblioteca numără în prezenți 360 de cititori permanenți.

În regiunea noastră funcționează 672 biblioteci raionale, sătești, ale căminelor culturale și ale colturilor roșii din gospodăriile agricole colective. Ținînd seama de frumoasa activitate desfășurată de unele dintre aceste biblioteci, preocuparea secțiunii culturale regionale și a bibliotecii centrale regionale Bacău a fost de a generaliza experiența bibliotecilor fruntașe, în scopul mobilizării și antrenării tuturor bibliotecilor din regiunea noastră la intensificarea răspîndirii cărții agrotehnice în rîndurile țăranimii muncitoare.

Expoziție de cărți la biblioteca regională Bacău

În acest scop noi am întocmit un plan de acțiune în care ne-am propus următoarele obiective: țineră de referate asupra metodelor folosite de bibliotecile fruntașelor cadru seminariilor regionale și raionale; trimiterea de scrisori metodice tuturor bibliotecilor, în care să se popularizeze cele mai bune metode folosite de bibliotecile fruntașelor în campaniile lucrărilor agricole; organizarea de vizite ale bibliotecarilor fruntași la diferite biblioteci din regiune spre a le împărtăși experiența lor; popularizarea prin presa locală a activității bibliotecilor fruntașe.

La seminarul regional din luna martie, de pildă, bibliotecarul șef al bibliotecii din Piatra Neamț a ținut referatul: „Metodele folosite și rezultatele obținute în difuzarea cărților agrotehnice“, care a constituit pentru bibliotecarii de la sate o călăuză de felul cum trebuie să și organizeze munca în această perioadă.

Biblioteca regională a întocmit o scrisoare metodică asupra felului cum a decurs consfătuirea cu cititorii, organizată de biblioteca sătească din comuna Blăgești, raionul Buhuși, asupra broșurii „Despre întovăririle agricole de țărani muncitori pentru cultivarea laolaltă a pământului“. Această scrisoare metodică a fost trimisă tuturor bibliotecilor raionale, pentru ca acestea să popularizeze la rândul lor metodele folosite de biblioteca fruntașă din Blăgești.

Pentru dezvoltarea activității bibliotecilor fruntașe și îmbogățirea experienței lor, biblioteca regională a mai organizat și o expoziție de cărți pe tema „Pentru executarea la timp și în bune condițiuni a lucrărilor agricole“ la care au fost invitați responsabili bibliotecilor

fruntașe din raioanele și din cartierele orașului Bacău. Responsabilul bibliotecii regionale a dat îndrumări practice, potrivit tematicii secțiilor expoziției, arătând cum trebuie organizată o asemenea expoziție în bibliotecile raionale și de la sate. Ca un prim rezultat al acțiunii pentru extinderea acestei metode, este faptul că bibliotecarii participanți și-au luat angajamentul ca în cursul lunii mai să organizeze expoziții asemănătoare în vederea sprijinirii campaniei de întreținere a culturilor.

Activitatea bibliografică a bibliotecii regionale este pusă de asemenea în slujba popularizării și răspândirii cât mai largi a cărții agrotehnice. Listele bibliografice ce se întocmesc, sînt legate de specificul lucrărilor agricole ce se efectuează în regiunea noastră. Astfel, listele bibliografice „Cultura legumelor“, „Campania însămînțării de primăvară“, „Ce să citim despre îngrășămintele“, au constituit îndrumări prețioase pentru bibliotecile raionale și sătești în munca de difuzare a cărții agrotehnice.

Tot în scopul popularizării experienței bibliotecilor fruntașe se ține o legătură strinsă cu presa locală, care este informată la timp asupra acțiunilor ce le organizează aceste biblioteci. În prezent se pregătește un articol pentru ziarul „Steagul Roșu“ despre metodele folosite de bibliotecile fruntașe în campania agricolă. Au mai fost popularizate prin presă bibliotecile Vinători, Răcăciuni și altele.

Secțiunea culturală și biblioteca regională sînt hotărîte să ducă mai departe acțiunea pentru generalizarea experienței bibliotecilor fruntașe, pentru a face ca cele mai bune metode de muncă să devină un bun al tuturor bibliotecilor din regiune.

Pentru o mai justă repartizare a cărților agrotehnice bibliotecilor de la sate

În perioada lucrărilor agricole, una din sarcinile importante care stau în fața secțiilor culturale ale sfaturilor populare regionale și raionale, a colecturilor de biblioteci și a bibliotecarilor, o constituie aprovizionarea la timp a bibliotecilor de la sate cu cărți și broșuri agrotehnice. Completând cu regularitate fondul de cărți al acestor biblioteci, îngrijind ca ele să dispună de suficiente exemplare din lucrările agrotehnice nou apărute, legate de problemele agricole ale satului sau comunei în care funcționează, bibliotecile pot și trebuie să devină centre puternice pentru răspândirea metodelor agrotehnice înaintate în rândurile țăranilor muncitori.

Pentru a se evita lipsurile înfățișate în trecut, cînd, din cauza epuizării tirajelor cărților agrotehnice, multe biblioteci de la sate au rămas neaprovizionate, Direcția Bibliotecilor din Ministerul Culturii a luat anul acesta o serie de măsuri. Astfel, în baza convenției încheiate cu C.L.D.C. baza-cartă București, din fiecare titlu editat de Ministerul Agriculturii sînt reținute stocuri suficiente de exemplare, ținîndu-se seama de numărul și necesitățile bibliotecilor din rețeaua Așezămintelor Culturale. Totodată, o comisie formată din delegați ai Ministerului Culturii, Ministerul Agriculturii și C.L.D.C. repartizează cărțile pe regiuni, după specificul culturilor și numărul unităților cărora trebuie să fie trimise.

Regiunii Pitești, spre pildă, care este una din regiunile țării noastre unde agricultura ocupă un loc im-

portant pentru majoritatea satelor i s-a acordat o deosebită atenție în ceea ce privește aprovizionarea bibliotecilor cu un număr corespunzător de cărți agrotehnice. S-a urmărit cu toată grija ca aceste cărți să fie legate de culturile specifice ale regiunii, ținîndu-se seama de numărul bibliotecilor din sectorul agricol. Numai în perioada 5 martie — 21 aprilie s-au trimis în această regiune un număr de 104.992 exemplare de cărți și broșuri agrotehnice care tratează despre lucrările agricole de primăvară.

Sarcina repartizării și difuzării imediate a acestor cărți a revenit colecturilor bibliotecilor din regiunea Pitești, cu sprijinul secțiunii culturale și a secțiunii agricole din sfatul popular regional, pe baza criteriilor amintite mai sus.

Expedierea la timp a cărților la sate, a fost de un real folos țăranilor muncitori, în deosebi în perioada primei etape a lucrărilor agricole.

Experiența a arătat că acolo unde aceste cărți au ajuns la timp în biblioteci și au fost puse neîntîrziat la îndemîna țăranilor muncitori rezultatele n-au întîrziat să se arate. Numeroși țărani muncitori citind aceste cărți și-au însușit și aplicat metodele recomandate pentru îndeplinirea la timp și în bune condițiuni a lucrărilor de primăvară. Așa, de exemplu, în comuna Albota, un grup de țărani muncitori, printre care Ion St. Oprea, Gheorghe Udrea și alții, studiînd broșura „Semăna-tul în patrat sporește recolta de porumb”, și-au însămînțat porumbul

după metoda cuiburilor așezate în patrat așa cum e descrisă în carte.

Totuși multe din cărțile trimise bibliotecilor din regiunea Pitești, n-au ajuns la toate bibliotecile din regiune, pentru a fi puse la dispoziția țăranilor muncitori. Aceasta se datorește faptului că atât colectura regională a bibliotecilor, cât și secțiunea culturală regională au privit cu ușurință sarcinile ce le reveneau în vederea unei juste repartizări și a difuzării imediate a cărților.

Nedispunînd de date asupra fondurilor de cărți agrotehnice ale bibliotecilor precum și asupra specificului satelor pe care le deservește colectura bibliotecilor s-a mulțumit să repartizeze cărțile pe raioane, în mod egal, trimițînd tuluior bibliotecilor aceleași titluri fără să țină seama, bunăoară că o serie de cărți care tratează despre muncile de câmp, vor merge în bibliotecile satelor de munte, în care agricultura este inexistentă. Așa, de exemplu, cele 760 exemplare din broșura „Să aplicăm metode avansate în cultura porumbului” au fost repartizate atât raionului Brezoi, raion de munte, cât și raionului Costești, care este un raion în întregime agricol. De asemenea colectura n-a ținut seama că în repartizarea celor 190 de exemplare din broșura „Rolul GAS și S.M.T. în creșterea producției agricole și ridicarea bunăstării a oamenilor muncii”, precum și broșurile „Despre întovărășirile agricole de țăranii muncitori pentru cultivarea laolaltă a pămîntului”, „Învățăminte din activitatea a două gospodării agricole colective”, trebuiau avute în vedere în primul rînd bibliotecile din sectorul socialist al agriculturii din regiune, deoarece aceste broșuri tratează probleme din viața și munca acestor unități.

O altă lipsă în munca colecturii Pitești a constituit-o modul defectuos în care colectura a expediat pachetele cu cărți bibliotecilor de la sate. Din comoditate, pachetele cu cărți sînt expediate fără borderoul însoțitor, din care să reiasă titlurile și valoarea cărților trimise. Colectura lipsește astfel bibliotecile de un document necesar înregistrării și verificării pachetelor trimise, în vederea punerii imediate în circulație a cărților.

O bună parte din vină în proasta repartizare a cărților din regiune revine și secțiilor culturale regionale și raionale care trebuie să joace un rol important în justa aprovizionare a bibliotecilor de la sate cu cărți agrotehnice. Datoria lor este să informeze colecturile despre specificul satelor în care funcționează bibliotecile, ajutînd în felul acesta la o justă repartizare a cărților. Ori, pentru secția culturală n-a constituit o preocupare.

Lipsa de preocupare a secției culturale regionale Pitești în problema bunei aprovizionări a bibliotecilor cu cărți agrotehnice se reflectă în însuși modul cum ea și-a îndeplinit sarcinile tratate de Direcția Bibliotecilor din Ministerul Culturii, prin circulara nr. 49.480/15.II.954. Această circulară arăta măsurile ce trebuiau luate în vederea justei repartizări a cărților agrotehnice, bibliotecilor de la sate. Ori tocmai acest lucru s-a făcut în mod cu totul arbitrar, neținînd seamă de indicațiile din instrucțiuni. Secțiunea culturală regională Pitești a dispus ca pachetele cu cărți să fie trimise de colectură secțiilor culturale raionale, urmînd ca aceasta să le repartizeze fiecărei biblioteci din raion. Aceasta a contribuit la o în-

tirziere inadmisibilă a sosirii cărților în biblioteci. Așa, de exemplu, cărțile trimise raionului Curtea de Argeș, care erau necesare muncilor agricole de primăvară se mai găseau la data de 3 mai nedespachetate, în birourile secției culturale a raionului. Alte secții culturale cum sînt cele din raioanele Costești, Vedea, Topoloveni și Găești, nedispunînd de fonduri pentru expedierea prin poștă a pachetelor au tărăgănat zile întregi expediția, așteptînd să se ivească diferite ocazii, pentru a trimite pachetele cu cărți la destinație. Secțiile culturale ale raioanelor Costești și Vedea s-au dezinteresat și de difuzarea imediată a unor broșuri ca „Sporim recoltele de porumb, făcînd mai multe prășile și la vreme” sau „Semănatul în patrat sporește recolta de porumb” primite de la minister pentru a fi difuzate celor ce urmează cursurile agrotehnice.

În popularizarea cărților agrotehnice au un rol însemnat și secțiile agricole ale sfaturilor populare regionale și raionale. Ele primesc de la Ministerul Agriculturii un însemnat număr de cărți și broșuri pentru a fi difuzate prin agenții agricoli contra cost, țărănilor muncitori dornici de a-și crea biblioteci personale. În această privință, unele secții agricole cum sînt cele de la raioanele Găești și Cîmpulung și-au sprijinit munca de difuzare pe colaborarea activiștilor căminelor culturale.

În ceea ce privește librăriile raionale care îndeplinesc și funcții de colectori, n-au fost în suficientă măsură îndrumate în vederea intensificării muncii de aprovizionare a bibliotecilor din sectorul socialist, pe bază de contracte. Așa se explică de ce librăria colectoare din Găești

n-a încheiat contracte, deși în raion sînt 9 gospodării colective, un SMT și o G.A.S, Reprezentanții acestei librării colectoare nu s-au deplasat pe teren să convingă conducerea unităților agricole din sectorul socialist, asupra avantajelor aprovizionării planificate pe bază de contract. Librăria raională Vedea deși funcționează într-o comună agricolă, neglijează cu totul problema difuzării cărții agrotehnice. Ea nu urmărește și nu îndrumază pe gestionarii secțiilor de librării de pe lângă cooperative, în vederea popularizării cărților agrotehnice. De aceea, în unele cooperative ca cea din comunele Topanu și Făgătel, gestionarii stochează cărțile agrotehnice pe motiv că nu sînt cerute de țărăni muncitori.

Toate aceste lipsuri în munca de aprovizionare a bibliotecilor cu cărți agrotehnice, fac necesară o grabnică lichidare a superficialității cu care colectura bibliotecilor se achită de sarcinile ce-i revin. Toatădata trebuie să se treacă la intensificarea muncii de îndrumare și control din partea secțiunii culturale regionale în domeniul aprovizionării cu cărți agrotehnice. E greșită comportarea îndrumătorului cu bibliotecile din cadrul secțiunii, care vine foarte rar la colectură și nu caută să adîncească problemele privoitoare la o bună aprovizionare a bibliotecilor.

Pentru asigurarea unei juste repartizări și difuzări a cărților agrotehnice bibliotecilor din cadrul regiunii, colectura regională Pitești va trebui să colaboreze mai strîns cu secțiunea agricolă, pentru a cunoaște tot mai bine fondul de cărți al bibliotecilor, precum și specificul culturilor din satele și comunele în care ele funcționează.

Din activitatea secțiilor de copii

Organizarea manifestărilor de masă în biblioteca noastră

CRACIUN V.
din colectivul bibliotecii regionale
Iași

A trecut un an de la înființarea secției de copii „Vasile Roaită” de pe lângă biblioteca regională. În acest timp, noua secție a inițiat diferite acțiuni menite să contribuie la educarea tinerilor cititori în spiritul dragostei față de carte, la satisfacerea dorinței lor de a-și îmbogăți cunoștințele.

Biblioteca noastră sporindu-și continuu fondul de cărți cu ultimele noutăți apărute și organizând diferite acțiuni de popularizare a cărții, numărul cititorilor a crescut repede la peste 1200.

Una din preocupările noastre de frunte în tot acest timp, a fost atragerea cititorilor la bibliotecă și dezvoltarea interesului pentru carte. În acest scop, am căutat să folosim cele mai variate și mai atrăgătoare forme de popularizare a cărții în mase. Biblioteca noastră a pus toată grija în buna organizare a acestor acțiuni, pentru ca ele să lase o impresie puternică și de lungă durată asupra copiilor.

Dintre manifestările de masă care s-au bucurat de multă atenție din partea cititorilor, au fost „serile de basme dramatizate”, „călătoriile literare” și „excursiile științifice”.

În serile de basme se citesc fragmente sau se fac interpretări din basmele cele mai interesante cu ajutorul costumelor, a decorurilor, a muzicii, a jocului de lumini. Pentru prezentarea basmelor dramatizate, biblioteca noastră își propune să înjghebeze o mică echipă de amatori de teatru care să interpreteze personajele. Până atunci ea apelează la diferite formațiuni artistice.

Unul din basmele interpretate la biblioteca noastră de copii a fost „Povestea despre pescar și peștișor” de A. S. Pușkin.

Basmul are ca temă răutatea și dorința de înăvuițire a unei babe. Purtarea babei stârnește desgustul copiilor față de lacomia ei. Basmul ajută la dezvoltarea spiritului de dreptate, inspirând copiilor dragoste față de moșneagul cel oropsit de baba lui cea rea și hrăpăreală.

Pentru interpretarea basmului ne-am adresat echipei de teatru a Universității „Al. I. Cuza”; pentru costume și decorațiuni am fost ajutați de Teatrul Național din Iași.

Cu două săptămâni înainte de data fixată pentru reprezentarea basmului, am început pregătirile cu echipa de teatru, alegând pasagiile din basm care vor fi reprezentate și cîntecele care se potrivesc mai bine subiectului. Am ales pentru acest basm melodiile populare rusești „Burlacii de pe Volga”, „Cazaciocul” și „Cartoful”.

Seara de basm dramatizat s-a desfășurat în sala de lectură a bibliotecii pentru copii. În afară de ornamentarea sălii în condiții cât mai corespunzătoare, am instalat în sală și un raft cu cărți de povești.

Înainte de a începe acțiunea propriuzisă a desfășurării basmului, am antrenat pe copii la o discuție asupra basmelor citite de ei. În felul acesta am ajuns să vorbim și despre basmele lui Pușkin. Le-am arătat copiilor că și în biblioteca noastră se află volumul cu povestea minunată de care ne vom ocupa în această seară de basm. Scoțind cartea lui Pușkin

din raft, am spus câteva cuvinte despre acest mare scriitor rus care a scris multe și frumoase basme pentru copii. Apoi, în timp ce luminile s-au stins una câte una, un tovarăș din echipa de teatru a început să citească din basmul „Despre pescar și peștișor”. După citirea citorva strofe, luminile s-au aprins din nou. Scena amenajată în fundul sălii, reprezentată, în dreapta marea și în stânga, coliba moșneagului și a babei. Pariea aceasta a decorului era acoperită de o cortină care se deschidea după necesitatea acțiunii, înfățișând când coliba, când sala tronului.

Multă grijă a fost pusă în interpretarea rolului babei, din care trebuia să reiasă însușirile negative ale acestui personaj în contrast cu însușirile bune ale celorlalte personaje. De asemenea s-a urmărit scoaterea în evidență a elementului fantastic, în așa fel, încât ficțiunea să fie bine înțeleasă de copii. Unele elemente necesare piesei au fost confecționate cu ajutorul colectivului voluntar de copii. Astfel, peștele a fost confecționat din pânză vopsită, având la mijloc un arc pentru a da peștelui mobilitatea necesară. În timpul reprezentației, peștele a fost luminat special de un reflector. Vocea atribuită peștelui, interpretată de o fată, a fost lină, caldă și melodică, având mare efect asupra copiilor.

După ce tablourile alese s-au destășurat în fața copiilor, s-a stins din nou lumina și s-a continuat citirea poveștii, lăsând participanților impresia că în timp ce li se citea dintr-o carte aflată în raftul bibliotecii, personajele din basm au evadat din carte și au început să trăiască aveau întâmplările povestite.

Colectivul secției de copii a organizat

reprezentarea acestui basm de 14 ori în Iași și odată la secția de copii a bibliotecii raionale din Huși.

După fiecare basm dramatizat, colectivul secției de copii duce discuții cu participanții, lămurind unele întrebări și recomandând și alte basme.

Rezultatele acestor manifestări s-au oglindit în faptul că majoritatea cititorilor copii cunosc acum basmele lui Pușkin și foarte mulți dintre ei vin la secția de împrumut pentru a lua cărțile ce le-au fost recomandate.

O altă formă pe care noi am folosit-o pentru a trezi interesul tinerilor cititori au fost „călătoriile literare”. Prin ele biblioteca urmărește să popularizeze operele scriitorilor noștri din trecut și de azi, care descriu frumusețile patriei noastre și locurile care evocă trecutul de luptă al poporului nostru.

Pentru organizarea unei călătorii literare prin Iași, colectivul secției de copii și-a întocmit mai întâi itinerariul de parcurs și a ales din diferite opere literare fragmentele care descriu locurile pe unde se face călătoria.

Data călătoriei literare a fost anunțată prin afișe în bibliotecă.

Călătoria literară a început printr-o convorbire cu copii despre Iașul cultural, povestindu-li-se că aici au trăit cei mai mari scriitori ai noștri: Alecsandri, Alecu Russo, M. Kogălniceanu, C. Negruzzi, I. Creangă, M. Eminescu, M. Sadoveanu și arătându-li-se rolul ce l-au jucat acești scriitori în dezvoltarea vieții literare a țării noastre. Pe parcursul călătoriei, care a început de la bibliotecă, ajungând de pildă, la casa lui V. Alecsandri s-a vorbit copiilor despre operele acestui scriitor care se găsc în bibliotecă, des-

La secția de copii a
bibliotecii regionale
Iași.

pre prietenii săi Vasile Porojan și Kogălniceanu cu care s-a jucat în copilărie, ochind ciorile de pe turla bisericii din apropiere. Făcând un popas la umbra casei lui Vasile Alecsandri, un membru din colectivul secției a citit un pasaj ales din bucată „Vasile Porojan”. Ne-am îndreptat apoi spre casa în care a locuit Costache Negruzzi spre a citi acolo un fragment din „Alexandru Lăpușeanu”. Vizităm în continuare bojdeuca lui Creangă și Parcul Copoului cu teiul lui Eminescu, după care coborim spre Biblioteca Universității unde Eminescu a fost bibliotecar. La sfârșitul călătoriei, am ajuns din nou la bibliotecă, unde am arătat copiilor expoziția de cărți special întocmită, în care sînt expuse cărțile

tuturor scriitorilor despre care a fost vorba în călătorie. Copiii sînt foarte curioși și dornici să afle cit mai multe despre acești scriitori. Ei au și împrumutat de la bibliotecă unele din cărțile expuse. De asemenea, mulți din ei și-au luat angajamentul să vizileze și cu alți prieteni locurile care au fost cercetate în această primă călătorie literară.

După modelul excursiilor literare, secția de copii a bibliotecii regionale din Iași, și-a făcut planul de a organiza în vacanța de vară excursii științifice în împrejurimile Iașului. Aceasta va fi un prilej pentru bibliotecă noastră să intensifice popularizarea cărților de știință spre a trezi interesul cititorilor pentru aceste cărți.

Din activitatea bibliotecii de copii de la Tg. Mureș

KISS IULIANA

responsabila Secției de copii

După o întrerupere de aproape doi ani, secția de copii a bibliotecii regionale din Tg. Mureș s-a redeschis în luna mai 1953. Am reinceput activitatea numai cu 500 de volume. Completarea continuă a fondului de cărți a constituit din prima zi preocuparea noastră. Această problemă prezenta oarecări dificultăți, deoarece limba maternă a majorității cititorilor noștri este cea maghiară, iar cărțile editate pentru copii anterior anului 1953 sînt aproape toate epuizate. Am completat deci fondul de cărți al bibliotecii noastre numai cu titlurile de cărți pentru copii găsite la colectura bibliotecilor și la librării. Vizitînd colectura de două ori pe săptămînă și urmărind apariția fiecărui titlu, am căutat să nu ne scape nici o carte importantă pentru noi.

Printr-un efort susținut din partea bibliotecii regionale și pe de altă parte din donațiile micilor noștri cititori, am reușit să ridicăm în cursul acestui an fondul de cărți la 3000 de volume.

Este demn de relevat interesul cu care copiii au venit în ajutorul completării și păstrării fondului de cărți. Fiind dornici de a îmbogăți biblioteca noastră cu cît mai variate titluri, cîțiva copii au început să ne doneze cărți din bibliotecile proprii. Această acțiune a fost popularizată, afișînd pe tablă de onoare numele copiilor și titlurile donate. Prin popularizarea donatorilor s-a creat un

puternic stimulent printre copii și exemplul primilor donatori de cărți a fost urmat de numeroși cititori.

PĂSTRAREA ȘI IGIENA FONDULUI DE CĂRȚI

Totuși nici astăzi fondul nostru de cărți nu este suficient de bogat pentru satisfacerea cerințelor micilor cititori.

O preocupare permanentă a noastră este asigurarea securității, păstrării și igienei cărților, pentru ca acestea să poată circula cit mai mult în rîndurile cititorilor.

În primul rînd am inițiat o acțiune pentru lămurirea copiilor și educarea lor în spiritul respectului pentru bunul obștesc. Prin convorbiri cu micii cititori le-am atras atenția că păstrarea cărților în bună stare, va permite ca ele să circule vreme cit mai îndelungată și cit mai mulți copii vor putea profita de pe urma lor. În această muncă de educare mi-a fost de un prețios ajutor lucrarea scrisă de A. Elaghina și N. Medveeva intitulată: „Cartea, prietena pionierului”, pe care am studiat-o capitol cu capitol. Am pus în aplicare îndrumările care se desprind din experiența sovietică.

În buna păstrare a fondului de cărți, un rol important îl are colectivul voluntar al bibliotecii precum și cercul de prieteni ai cărții, care funcționează sub îndrumarea mea. Majoritatea copiilor au

fost învățați să învelească în hirtie curată volumele pe care le împrumută de la bibliotecă. Această muncă a început prin învelirea cărților cu hirtie de ziar. Mai târziu din inițiativa citorva copii au fost executate coperi frumoase, desenate de copii. Această inițiativă s-a extins cu timpul și ea a dat naștere unei întreceri între copii pentru o cit mai bună îngrijire a cărților.

Astfel, un grup de șase copii din colectivul voluntar a făcut practică la legătoria bibliotecii regionale, unde responsabilul s-a ocupat de ei, arătându-le cum trebuie legate cărțile. Aceștia formează azi un colectiv așa numit de legătorie, care face parte integrantă din colectivul bibliotecii. Prin această muncă, copiii aduc un aport foarte prețios la prelungirea vieții cărților din biblioteca noastră.

La buna întreținere a cărților aduc o contribuție prețioasă și elevii anului I ai Școlii Medii Tehnice de activiști culturali nr. 2 din Tg. Mureș. În orele consacrate legatului cărților, elevii sub îndrumarea maestrului respectiv, repară cărțile bibliotecii noastre. Mulți elevi s-au oferit ca și în orele lor libere să se ocupe cu legatul cărților noastre. Rezultatul acestei acțiuni voluntare este îmbucurător. În două luni, elevii școlii au reparat în cele mai bune condiții, peste 100 de volume. O mândrie a noastră este faptul că în biblioteca de copii nu mai există astăzi nici o carte deteriorată.

LEGATURA CU CITITORII ȘI CU COLECTIVUL VOLUNTAR

Legătura între biblioteca noastră și cititori este trainică și munca cu cartea se desfășoară în cele mai bune condițiuni.

Colectivul voluntar s-a format din cititorii cei mai devotați. Membrii colectivului voluntar iau parte cu mult entuziasm la realizarea planului bibliotecii, munca fiindu-le repartizată după inclinațiile fiecăruia. Uneori munca lor se desfășoară pe bază de angajamente. Angajamentul colectivului voluntar, luat în cinstea zilei de 1 Mai, de a ridica numărul cititorilor de la 800 la 1000, a fost depășit.

O contribuție importantă pentru bibliotecă noastră l-a constituit angajamentul membrilor colectivului voluntar de a recupera un anumit număr de cărți de la cititorii întârziați, angajament care a fost îndeplinit.

Pentru a atrage și mai mult tineretul,

am organizat și un cerc de desen care activează pe lângă bibliotecă. Membrii cercului sînt copii talentați la desen, care ajută la pavoazarea bibliotecii. Este în curs de pregătire și un album catalog, care conține desene colorate după copertele cărților. Este lipsa mea că nu am reușit încă să antrenez un profesor de specialitate, care să îndrumeze munca lor.

Legătura între copii și mine s-a cimentat și am devenit oarecum sfătuitorul lor în diferite probleme. Dacă un copil din colectiv nu vine la ora stabilită și află că este bolnav, îl vizitez acasă interesându-mă îndeaproape și de condițiile lui de viață. Acest interes este însă reciproc. Odată, îmbolnăvindu-mă, zeci de copii au bătut la geamul meu. Deschizînd ușa ca să-i primesc, odaia mea a devenit neîncăpătoare, atît erau de mulți cei ce veniseră să vadă pe bibliotecara lor.

Pentru a întreține interesul lor și pentru a putea discuta despre orice carte, cunosc conținutul fiecărei cărți din biblioteca noastră, astfel că sînt în măsură să recomand fiecare carte potrivit cu vîrsta și preocupările cititorului.

Arătînd cîteva din realizările noastre, nu pot trece cu vederea nici lipsurile care, cu toate străduintele noastre, mai sînt destul de numeroase.

În legătură cu îndrumarea individuală a micilor cititori, nu am reușit să-i atrag spre citirea cărților cu caracter științific, deși biblioteca noastră numără și cărți de știință popularizată. Analizînd rezultatele muncii de îndrumare, am constatat că majoritatea cititorilor preferă cărțile beletristice, ceea ce arată că nu am reușit să trezesc și să întretin interesul copiilor și pentru cărți de știință.

O altă lipsă a muncii noastre, constă în faptul că nu am organizat suficient de trainic legătura cu conducerea școlilor. Această legătură sporadică și nesistematică, se manifestă numai prin legături personale cu unii profesori de la diferite școli.

O lipsă care trebuie să fie eliminată din munca noastră, mai este și faptul că n-am reușit să îndrumez pe cititori în suficientă măsură, către folosirea cataloagelor alfabetic și sistematic, ceea ce face ca și astăzi cititorii să-și mai alegeă citeodată cărțile, direct din rafturi.

Lichidarea acestor lipsuri va crea bibliotecii noastre condiții din cele mai bune pentru a îndeplini sarcinile pe care partidul și guvernul le-a trasat bibliotecilor de copii în lupta pentru educarea comunistă a tineretului nostru.

Noi forme pentru îndrumarea cititorilor copii

*Colectivul secției de copii și tineret
al bibliotecii centrale regionale Arad.*

Biblioteca noastră este neconținut frământată de a găsi forme noi pentru o mai bună îndrumare a tinerilor cititori. Pentru a-i stimula pe cititori să adincească cele citite, controlând totodată felul cum citesc și-și însușesc cunoștințele din cărți, am luat inițiativa să înființăm cite un colț literar și unul științific, după modelul colțului instructorilor de pioneri care funcționează mai de mult pe lângă biblioteca noastră.

Inițierea acestor colțuri reprezintă o primă fază pentru înființarea cite unui cerc literar, științific precum și al unui cerc al pionierilor, pe care biblioteca noastră și-a propus să le realizeze mai târziu.

Scopul unor astfel de colțuri este să stimuleze lectura tineretului, să trezească și să întrețină interesul acestor cititori pentru problemele cu care se întâlnesc în lecturile lor. Prin întrebările și răspunsurile care se dau la aceste colțuri, tinerii cititori sînt ajutați să folosească cunoștințele acumulate și să-și dezvolte interesul de a cunoaște și de a învăța.

Prezentăm ca un exemplu felul cum este organizat colțul științific, menționînd că și celelalte colțuri sînt organizate pe baza aceluiași principiu.

Colțul științific acordă cea mai mare atenție problemelor de matematică, fizică, chimie, istorie și geografie. Colțul se prezintă sub forma unei gazele de perete, conținînd trei rubrici permanente: întrebările formulate de bibliotecă către cititori; răspunsul bibliotecii la diferite întrebări ale cititorilor, pe care aceștia le depun în cutia de corespondență înființată în acest scop, iar rubrica a treia, conține aniversări și date științifice.

Pentru conducerea activității colțului științific s-a format un colectiv de redacție compus din trei elevi în vîrstă de 14—15 ani, responsabil fiind elevul Gheorghe Gutman. Colectivul se documentează din cărțile și revistele de știință popularizată, fiind astfel la curent cu problemele cele mai noi.

Pentru ca activitatea colțului științific să fie cit mai atrăgătoare și să cointereseze cit mai mulți cititori, am inițiat un concurs de întrebări și răspunsuri. Întrebările sînt formulate de către colectivul de redacție și grupate pe diferite teme. Pentru fiecare temă sînt prevăzute între

10—12 întrebări, timpul acordat pentru rezolvarea întrebărilor unei teme fiind de 3 săptămîni.

Răspunsurile sosite prin cutia de corespondență, sînt citite și selecționate de colectivul redacțional. Pentru fiecare participant se întocmește o foaie personală, în care se specifică răspunsurile date. Acestea sînt apreciate din punct de vedere al exactității științifice, stabilindu-se un punctaj, care arată clar în ce anumite domenii ale științei este bine pregătit cititorul respectiv sau unde anume are lipșuri. Pentru noi bibliotecarii, aceasta constituie un indiciu prețios pentru efectuarea muncii de îndrumare a cititorilor. De exemplu, Ungureanu Valentin, în vîrstă de 16 ani, participînd la prima etapă a concursului, a făcut cîteva greșeli serioase la rezolvarea problemelor de fizică și geografie. De aceea, la primul împrumut de cărți acest tovarăș a fost îndrumat către cărțile care tratează probleme de fizică, iar pentru însușirea mai temeinică a cunoștințelor de geografie i-am recomandat un atlas, sugerîndu-i să facă călătorii imaginare cu ajutorul lui.

Pentru ilustrarea activității colțului științific dăm cîteva din întrebările puse concurenților: „De cîtă cine a fost înțemețată fiziologia rusă? (2 puncte). Care corp are cea mai mare duritate? (1 punct). Cînd a avut loc războiul troian? (2 puncte), etc.

Odată cu întrebările se indică și bibliografia ce trebuie studiată în vederea formulării unor răspunsuri exacte.

De multe ori tinerii cititori pun și ei întrebări care se referă la problemele desprinse din cărțile citite. Elevul Mihail Traian din clasa IX-a a școlii medii nr.1 a pus întrebarea: Cum și de ce s-a diferențiat limbajul pe pămînt? Pentru îndrumarea lui i s-a recomandat cartea „De ce vorbesc oamenii limbi diferite” de V. C. Nicolșki și N. F. Iacovlev (Editura Cartea Rusă).

La întrebările cititorilor, colectivul redacțional răspunde direct prin rubrica „Răspuns pentru cititori”, recomandînd și cărțile cele mai potrivite de citit în problema respectivă.

Concursul din cadrul colțului științific se află acum la cea de a IV-a etapă avînd un număr de 32 participanți. Aces-

torii li s-a recomandat consultarea a 97 de cărți, pentru a putea răspunde la diferite întrebări puse.

La fel este organizat și colțul literar. Întrebările sînt luate din domeniul literaturii. Aci conducerea colțului a căutat ca întrebările să fie astfel formulate ca să stîrnească interesul cititorilor pentru cărțile care se ocupă de viața și activitatea scriitorilor. Iată cîteva întrebări : Cum a fost primită piesa „O scrisoare pierdută” și unde a fost jucată prima dată ? Care scriitor român este numit poelul țărănimii ? Cine este scriitorul sovietic care cu toate că era orb și paralizat a scris cărți pentru a fi folositor patriei sale și ce cărți a scris ? Care scriitor s-a numit în tinerețe Alexei Peșcov, iar mai tîrziu...?

Copiii au răspuns cu vioiciune la aceste întrebări, dovedind interes față de aceste acțiuni, printr-o participare numeroasă. În general răspunsurile date la „Colțul literar” au fost mai juste decît cele de la „colțul științific”, datorită desigur faptului că noi am neglijat îndrumarea tinerilor cititori către lectura cărților științifice.

Colțul pionierilor este folosit ca un mijloc de educație și informare politică a pionierilor. Colțul pionierilor are numai o singură rubrică — aceea pentru întrebările cititorilor. „Colțul pionierilor” conține și un panou care reprezintă diferite aspecte din viața eroică a pionierilor sovie-

tici. „Colțul pionierilor” a inițiat deosebit de des un concurs de întrebări și răspunsuri. Iată cîteva din problemele puse pionierilor : Cine este prim secretarul C.C. al U.T.M. ? Ce reprezintă cele trei colțuri ale cravatei roșii ? Sub ce semn s-a desfășurat cel de al IV-lea Festival Mondial al Tineretului și Studenților ?

Asemenea întrebări ajută pe copii să-și dezvolte și mai mult cunoștințele politice și ideologice. Colțul este condus de un colectiv de redacție, format din membrii colectivului voluntar al bibliotecii, avînd ca responsabil pe Bakacs Gheorghe, instructor de pionieri în vîrstă de 15 ani.

Pentru a stimula activitatea colțurilor științifice și literar ele sînt în întrecere, avînd ca obiectiv : atragerea a cît mai numeroși cititori spre aceste colțuri cu recomandarea simultană a celor mai bune și valoroase cărți ; obținerea unui nivel cît mai înalt al răspunsurilor pe care redacțiile le dau la întrebările cititorilor ; ținerea evidenței cît mai exacte a participanților în concurs.

Această nouă formă este promițătoare pentru antrenarea tinerilor cititori spre cărțile care tratează probleme din diferite domenii ale literaturii și științei. În cinstea zilei internaționale a copilului, colectivul bibliotecii noastre și-a luat angajamentul de a intensifica și îmbunătăți și mai mult munca de îndrumare a tinerilor cititori.

DIN EXPERIENȚA BIBLIOTECILOR SOVIETICE

Cartea în ajutorul dezvoltării continue a agriculturii

V. G. SAHAROV

În prezent, când muncitorii satului colhoznic luptă cu însuflețire pentru dezvoltarea continuă a agriculturii, se ivesc sarcini noi și mari în fața bibliotecilor de masă. Pentru îndeplinirea acestor sarcini este necesar să se folosească toate formele și metodele de recomandare și popularizare a cărților agrotehnice și să se intensifice atragerea colhoznicilor la lectura acestor cărți.

Analiza activității bibliotecilor raionale și sătești din regiunile Novosibirsk și Harkov făcută la sfârșitul anului 1953, a arătat că mulți bibliotecari au înțeles în mod just sarcinile lor, care au decurs din Hotărârea Plenarei din septembrie a C.C. a P.C.U.S. Ei au desfășurat o intensă activitate de popularizare a cărților agro-zootehnice atrăgând în rindul cititorilor pe colhoznici și mecanizatori ai agriculturii.

În satele din regiunea Harkov sînt mai mult de o mie de biblioteci de masă, care numără circa 2 milioane de cărți, din care 200 mii exemplare din domeniul agriculturii. După plenara din septembrie a C.C. a P.C.U.S. activitatea acestor biblioteci s-a înviorat simțitor. Ele au completat fondurile lor de cărți care oglindesc experiența fruntașilor în agricultură. De asemenea a

fost intensificată completarea bibliotecilor colhoznice, care s-au îmbogățit pînă la sfârșitul anului 1953 cu 120.000 cărți.

S-a lărgit totodată rețeaua bibliotecilor S.M.T.-urilor centrale. În momentul de față funcționează în acest sector 68 biblioteci sindicale și 46 filiale ale bibliotecilor raionale și sătești.

Majoritatea bibliotecilor raionale și sătești a organizat expoziții de cărți și a întocmit panouri închinare Plenarei C.C. al P.C.U.S. Biblioteca științifică de Stat „V. S. Koroțenko” a pregătit și a editat în tiraje mari, liste de recomandare în ajutorul bibliotecilor de la sate pe teme: „Popularizarea hotărîrii istorice a Plenarei C.C. al P.C.U.S.”, „Despre măsurile de dezvoltare a agriculturii U.R.S.S.”, „Ce să citească muncitorii fermelor de vite cornute mari”, „Ce să citească muncitorii brigăzilor de tractoare”, „Ce să citească cultivatorii de cartofi”. S-au elaborat și răspîndit materiale metodologice și afișe pe teme: „Ridicarea agriculturii — sarcina noastră imediată”, „S.M.T. — baza industrială a producției colhoznice”, „Pentru mărirea recoltelor la cartofi și legume”.

O activitate intensă o duc bibliotecile fruntașe de masă din regiuni

nea Harkov. Biblioteca raională din Iziumsk (condusă de tov. Mizina) ajută în mod activ pe cititori, care studiază materialele Plenarei din septembrie. În ajutorul cititorilor s-au întocmit fișe și liste de recomandare, s-au alcătuit afișele „Ce să citim despre cultura cartofilor și legumelor”, „Ce să citească muncitorii din S.M.T.". În sala de lectură s-au ținut 3 conferințe și multe lecturi în colectiv pe aceste teme.

Cu ajutorul agronomilor, biblioteca raională din Balakleu popularizează în mod activ cărțile agrotehnice. Folosind cunoștințele agronomilor, biblioteca alcătuiește împreună cu aceștia liste de recomandare a cărților.

După Plenara din septembrie a C.C. al P.C.U.S., unele din bibliotecile mari din Harkov au trecut la deservirea colhoznicilor. De exemplu, biblioteca științelor tehnice din Harkov a organizat la S.M.T. din Dergacersk difuzarea de cărți tehnice. În noiembrie anul trecut, s-a făcut la această bibliotecă o prezentare a cărților tehnice care tratează despre tăierea rapidă a metalelor după metoda lui V. Kolesov. Muncitorii de la S.M.T. i-au rugat pe bibliotecari să-i ajute să se familiarizeze cu aplicarea în practică a metodei lui Kolesov. Această rugămintă a fost satisfăcută. La S.M.T. au sosit inginerul A. I. Timciuc și stahanovistul Z. N. Zinenko. Tovarășul Timciuc a vorbit despre aplicarea metodei lui V. Kolesov în uzina „Ciocanul și Nicovala” și a arătat calea folosirii practice a acestei metode în atelierelor S.M.T. După aceia, tov. Zinenko a expus detalii pe baza strungului D.I.P.—200. Mecanizatorii s-au convins pe loc ce importanță prezintă metoda nouă în creșterea productivității muncii.

Bibliotecile fruntașe din regiunea

Novosibirsk popularizează de asemenea, Hotărârea Plenarei din septembrie a C.C. al P.C.U.S.

Biblioteca regională din regiunea Novosibirsk a întocmit și a difuzat bibliotecilor raionale și sătești materiale metodologice, ca de pildă: „Sistemul Malțev pe câmpia colhoznică și sovhoznică”. „Ce să citim despre experiența înaintată a crescătorilor de vite din regiunea Novosibirsk”, „Studiază experiența frunțașilor — mecanizatori agricoli”, „Citiți despre experiența înaintată a celor mai bune colhozuri”.

Ținând seama de cererea mare de cărți din partea specialiștilor agricoli, biblioteca regională din Novosibirsk a îmbunătățit munca abonamentelor inter-bibliotecar.

Mulți muncitori agricoli, agronomi, mecanizatori, colhoznici, — utilizează abonamentul bibliotecii regionale din Novosibirsk.

Biblioteca colhozului „Cultura inului” din raionul Masliniansk, regiunea Novosibirsk, duce o activitate vie în mijlocul colhoznicilor. Această bibliotecă s-a deschis în anul 1949, colhoznicii participând activ la înființarea ei. Aproape fiecare din ei a adus bibliotecii o carte—două, ca dar. În prezent, biblioteca numără 3.500 cărți și deservește 800 cititori.

Biblioteca ajută colhoznicilor să-și însușească diferite materiale despre metode înaintate de muncă. În timpul muncilor de cîmp ea deservește pe cititori direct în brigăzi. În toate brigăzile colhozului „Cultura inului” funcționează biblioteci mobile.

Aceste exemple, bineînțeles, nu epuizează tot ce este pozitiv în munca bibliotecilor de masă din regiunea Harkov și Novosibirsk.

După revista „Bibliotekar” nr. 3, 1954

Biblioteca din Pereiaslav - Hmelnițki

E. GRIBOVSKAIA

Pe una din străzile centrale ale vechiului oraș Pereiaslav-Hmelnițki unde în anul 1654 a fost semnat documentul privind reunirea poporului ucrainian cu poporul rus într-un singur stat, se află biblioteca raională pentru adulți. În viața culturală a orașului și raionului, ea ocupă unul dintre primele locuri.

Exemplul bibliotecii raionale din Pereiaslav-Hmelnițki arată clar munca de zi cu zi a Partidului comunist și guvernului sovietic în dezvoltarea mișcării culturale și satisfacerea cerințelor mereu crescînde ale oamenilor muncii.

Populația raionului este deservită de 36 biblioteci sătești și cluburi, cu 68.000 cărți. În afară de aceasta, există biblioteci în rîndul colhozurilor, sovhozurilor și S.M.T.-urilor. În 15 localități, care nu au biblioteci staționare, biblioteca raională a organizat biblioteci mobile. Biblioteca raională din Pereiaslav-Hmelnițki care este una din cele mai bune biblioteci raionale ale regiunii Kiev a fost organizată în anul 1928. În anul 1941, se afla instalată într-o clădire minunată, cu o grădină mare. Ea avea o secție de împrumut, o sală de lectură precum și un fond mobil. Barbarii fasciști nemți au distrus aproape în întregime orașul Pereiaslav-Hmelnițki. Biblioteca a fost, de asemenea, arsă pînă la temelie.

Imediat după alungarea fasciștilor din oraș, Sovietele orășenești și raionale din Pereiaslav-Hmelnițki au procedat la reconstruirea bibliotecii raionale pentru adulți și a bibliotecii pentru copii.

În anul 1944 ea și-a început activitatea. Fondul ei consta atunci din 1530 cărți. În 1947 sovietul oră-

șenesc din Pereiaslav-Hmelnițki a pus la dispoziția bibliotecii o nouă clădire, unde ea se află și în prezent. Ea numără acum peste 13.500 volume, cuprinzînd operele clasicelelor marxism-leninismului, literatura social-politică și agricolă, opere beletristice, etc.

Biblioteca deservește 3.130 cititori, care în anul 1953 au citit peste 57.653 cărți. Trăsătura caracteristică a activității bibliotecii Pereiaslav-Hmelnițki este justa aplicare a liniei politice. Ea redă în activitatea ei în mod activ și la timp toate problemele actuale ale vieții politice și economice.

Astfel, folosind în mod larg toate formele muncii de masă, biblioteca raională din Pereiaslav-Hmelnițki a popularizat intens în rîndurile cititorilor săi din întreprinderi și colhozuri, materialele Congresului al XIX-lea. În ajutorul cititorilor s-au organizat expoziții de cărți, s-au pregătit panouri. În decurs de 6 luni activul bibliotecii a efectuat lecturi în colectiv a materialelor congresului și convorbiri despre planul cincinal în întreprinderile orașului, în brigăzile colhoznice precum și pentru muncitorii de la fermele de vite.

În legătură cu aniversarea a 50 de ani de la înființarea Partidului Comunist al Uniunii Sovietice, s-au organizat expoziții de cărți, s-au efectuat lecturi și convorbiri.

În prezent, biblioteca acordă o atenție deosebită popularizării hotărîrii istorice a sesiunii a V-a a Sovietului Suprem al U.R.S.S. și a Plenarei din septembrie a C.C. al P.C.U.S. Immediat după publicarea acestor documente de importanță covârșitoare, care marchează o nouă

etapă în lupta poporului sovietic pentru cauza comunismului, biblioteca raională din Pereiaslav-Hmelnițki a pășit la popularizarea lor în rindurile cititorilor.

Hotărîrea Plenarei C. C. al P.C.U.S. și discursul tov. Hrușciiov fiind procurate în suficiente exemplare de către bibliotecă, aceasta a avut posibilitatea de a le face cunoscute marei majorității a cititorilor săi. Toate formele de activitate de masă au fost folosite pentru a aduce la cunoștința oamenilor muncii hotărîrile Plenarei C.C. al P.C.U.S. din septembrie și ale plenarei din octombrie a C.C. al Partidului Comunist al Ucrainei.

În sala de lectură există o expoziție mare de cărți precum și afișe, care popularizează cărțile consacrate dezvoltării economiei agricole. În sala de abonament se află o vitrină cu materialele Plenarei C.C. al P.C.U.S. din septembrie 1953. În ajutorul celor care studiază hotărîrile Plenarei se organizează un fișier tematic. Se efectuează lecturi cu voce tare a cărților și articolelor din ziare și reviste, despre experiența înaintată în agricultură. Foarte vioi decurg și lecturile în colectiv ale operelor literare, în care sînt descrise figuri de oameni sovietici, luptători pentru avîntul agriculturii.

Un loc important în activitatea bibliotecii îl ocupă popularizarea cunoștințelor agrozootehnice. Această muncă se duce, ținîndu-se seamă de specificul muncii diferitelor grupe de cititori: crescători de vite, muncitori agricoli, mecanizatori, folosîndu-se expozițiile de cărți, panourile, lecturile în colectiv, convorbirile cu cititorii. Secția de împrumut popularizează cărți din domeniul creșterii vitelor, despre recolta cerealelor, despre orînduirea

colhoznică. La recomandarea cărților se ia în considerație pregătirea și specialitatea cititorului. În perioada strîngerii recoltei și predării coltelor de cereale statului, biblioteca organizează deservirea cititorilor la centrul de colectare unde se adună mulți colhoznici. Aici se amenajează în fiecare an o sală de lectură, unde pe lîngă difuzarea de cărți, se efectuează lecturi în colectiv, convorbiri, recenzii, etc.

Cu ocazia aniversării a 300 de ani de la reuniunea Ucrainei cu Rusia, biblioteca raională din Pereiaslav-Hmelnițki, a sărbătorit în mod activ această dată însemnată.

S-au organizat consfătuiri cu cititorii, pe tema „Vesnica prietenie între poporul ucrainean și rus”. În cadrul conferinței au fost analizate următoarele opere: „Bogdan Hmelnițki” (piesă) de A. Korneiciuk, „Statul din Pereiaslav” (roman) de N. Rilak, „La turnul din Spaski” de M. Bajan, „Stegarii” (roman) de O. Gonciar, „Pe drumurile care duc spre comunism” de F. Dubkovețki, „Regimentul lui Timofei Cerniak” de A. Desniak, „Deasupra Ceremuşului” de M. Stelmah.

Participanții la conferință s-au oprit asupra următoarelor probleme:

Importanța istorică a reunirii Ucrainei cu Rusia, lupta eroică a poporului ucrainean pentru eliberarea sa de sub jugul șleahței poloneze, pentru unirea cu poporul rus (pe baza operelor „Bogdan Hmelnițki” de Korneiciuk și „Statul de la Pereiaslav” de N. Rilak):

Lupta comună a poporului rus și ucrainean pentru introducerea puterii sovietice în Ucraina (pe baza poeziei lui M. Bajan „La turnul din Spaski” și a romanului lui S. Desniak „Regimentul lui Timofei Cerniak”);

Lupta comună a popoarelor din Uniunea Sovietică în Marele Război pentru Apărarea Patriei (după romanul lui O. Gonciar „Stegarii”);

Înflorirea Ucrainei Sovietice în familia unită a popoarelor înfrățite din U.R.S.S.; ridicarea nivelului cultural al oamenilor sovietici — constructorii comunismului (în baza operelor lui V. Sobko, „Flacăra albă”, M. Stelmah „Deasupra Ceremușului”, F. Dubkovețki „Pe drumurile care duc spre comunism”);

Partidul comunist — inspiratorul și organizatorul victoriilor Ucrainei Sovietice în drum spre comunism.

Participanții au ascultat cu multă atenție și pe tovarășii, care prin exemple vii, au descris renașterea și înflorirea orașului Pereiaslav-Hmelnițki în anii de după război, povestind despre succesele obținute de colhoznicii raionului Pereiaslav-Hmelnițki în întrecerea socialistă cu colhoznicii raionului Mojaïsk, regiunea Moscova.

La conferință au mai fost atrași profesorii școlilor medii, colaboratori ai Muzeului Istoric, ai instituțiilor sovietice, colhoznici. La conferință au participat peste 300 persoane.

Biblioteca a luat și alte măsuri în legătură cu această dată importantă. Încă în februarie 1953, s-au ținut seminariile de două zile ale bibliotecarilor raionali, referate despre cărțile în legătură cu a 300-a aniversare a reunirii Ucrainei cu Rusia. La acest seminar a fost întocmit pentru bibliotecarii colhoznici, de club și sătești, un plan-model al unei consfătuiri cu cititorii, asupra cărții lui N. Rilak „Sfatul de la Pereiaslav”. Consfătuirea a fost organizată de către biblioteca raională, în mai, anul trecut. Au fost invitați

bibliotecari ai bibliotecilor sătești, de cluburi și colhoznici. Consfătuiri cu cititorii, pe această temă, s-au organizat și în alte biblioteci ale raionului

În multe biblioteci sătești și de cluburi, au fost organizate în cursul anului 1953, seri literare și expoziții de cărți, pe tema „Marea prietenie de nezduncinat a popoarelor U.R.S.S.”.

La secția împrumut, în sala de lectură și în bibliotecile mobile s-a intensificat recomandarea cărților care tratează despre politica națională-leninist-stalinistă, despre prietenia popoarelor U.R.S.S.

Biblioteca raională desfășoară o activitate de masă nu numai la sediul său, dar și în întreprinderile orașenești și în casa de cultură. De exemplu, ea organizează în mod sistematic în cooperativele din localitate lecturi în colectiv din ziare, reviste și cărți.

Muncitorii din întreprinderi și cooperative s-au obișnuit ca în zile anumite să fie vizitați de lectori. Aceștia au citit și lămurit materialele Congresului al XIX-lea al P.C.U.S., ale sesiunii a cincea a Sovietului Suprem al U.R.S.S. și ale Plenarei din septembrie a C.C. al P.C.U.S. S-au citit în colectiv fragmente din opere literare (Kojevnikov „Apa vie”; „Poveste din Bucovina” de Muratov „Chezășia păcii” de Sobko; „Tamiba Rubianciuk” de Popovikin; „Bogdan Hmelnițki” de Korneiciuk, „Sfatul din Pereiaslav” de Rilak).

Mulți muncitori ai bibliotecii raionale din Pereiaslav-Hmelnițki sprijină în mod activ munca ei. Activul de cititori, care numără 66 persoane, ia parte la consfătuiri, seri literare, efectuează lecturi în colectiv, la întreprinderi, activează în bibliotecile mobile. De exemplu,

profesorii școlilor medii, L. A. Lugoșnik, A. G. Kucerenko, G. I. Lihorid, A. Iuzrikov țin conferințe, iau cuvântul la serile literare și la consfăturile cu cititorii, în calitate de oratori și consultanți; agronomul-șef al secției agricole al Comitetului raional de partid, V. Bondar și profesorul de științe ale naturii L. Habad, fiind solicitați de bibliotecă, au ținut conferințe cu subiecți de agronomie și științe ale naturii; directorul muzeului istoric M. Sikorski, omul de știință I. C. Skatzihova, au ținut conferințe despre a 300-a aniversare a reunirii Ucrainei cu Rusia.

O atenție deosebită acordă biblioteca raională deservirii populației sătești, îmbunătățirii muncii bibliotecilor sătești, de pe lângă cluburi și colhozuri. Rețeaua de biblioteci din raionul Pereiaslav-Hmelnițki a crescut simțitor în anii de după război și numără acum 13 biblioteci sătești și 31 cluburi (23 dintre acestea cluburi au biblioteci de profesie, Toluși, aceasta nu este încă suficient pentru cuprinderea totală a populației raionului. De aceea, biblioteca raională a organizat 15 biblioteci mobile în acele puncte, unde nu sînt încă biblioteci staționare. Cărțile pentru aceste biblioteci mobile se aleg ținîndu-se seama de cerințele cititorilor și de specificul profesional al populației. Fondul de cărți al bibliotecilor mobile se schimbă la fiecare două luni.

Pe lângă aceasta, biblioteca raională din Pereiaslav-Hmelnițki acordă un ajutor practic bibliotecilor sătești de pe lângă cluburi și colhozuri. Ea consultă în mod permanent activiștii acestor unități, organizează cursuri practice pentru cadrele tinere și seminarii de două

zile pentru bibliotecari, care au loc în fiecare lună. Aci ei ascultă referate despre planificarea muncii, despre repartizarea fondului de cărți, despre popularizarea cărților în rândurile populației, despre felul cum trebuie condusă lectura, despre felul cum trebuie întocmite cataloagele, etc. La seminarii, bibliotecarii sătești fac schimb de experiență. Pe lângă conferința cu subiecți politici, de științe ale naturii și speciale, un loc important ocupă în activitatea seminariilor cursurile practice (organizarea de expoziții de cărți, pregătirea de afișe bibliotecare, organizarea de seri literare, consfătuiri cu cititorii, lecturi în colectiv, convorbiri, recenzii).

Un mare ajutor acordă activiștii bibliotecii din Pereiaslav-Hmelnițki cadrelor de la bibliotecile sătești, depășindu-se în acest scop la fața locului.

Datorită ajutorului de zi de zi a Bibliotecii raionale, bibliotecile sătești s-au întărit. Trebuie remarcată creșterea rapidă a rețelei bibliotecilor de stat din raionul Pereiaslav-Hmelnițki. Dacă în 1949 au fost aici numai 3 biblioteci sătești și 2 colhoznice, spre sfîrșitul anului 1953 numărul lor a crescut la 44 biblioteci sătești și de cluburi.

O serie de biblioteci sătești dispun de fonduri de cărți între 3 și 4 mii volume și chiar mai mult (de exemplu, bibliotecile din satele Demianet Studentiki, Erkovent, Pologhi-Verguna și altele). Aceste biblioteci deservesc 800—1000 cititori. Bibliotecile sătești și de cluburi au organizat în raion 144 biblioteci mobile și 249 puncte, unde se efectuează în mod regulat lecturi în colectiv.

După revista „Bibliotekar“ nr. 3, 1954

A. P. CEHOV

CU OCAZIA COMEMORĂRII A CINCIZECI DE ANI DE LA MOARTEA SA

Potrivit Hotărîrii Consiliului Mondial al Păcii, la 15 iulie se va comemora în întreaga lume împlinirea a cincizeci de ani de la moartea marelui nuvelist rus Anton Pavlovici Cehov.

Cu acest prilej vor avea loc în toată țara acțiuni în legătură cu viața și opera lui A. P. Cehov.

Bibliotecile au datoria să se încadreze și ele în programul larg al acestei comemorări. Prin mijloacele și metodele ce le stau la dispoziție, bibliotecarii au sarcina să organizeze manifestări în cadrul cărora vor populariza în rîndul cititorilor opera marelui scriitor realist rus.

Spre a veni în ajutorul bibliotecarilor prezentăm în cele ce urmează viața și opera lui A. P. Cehov, care poate fi folosită la organizarea unei serii literare.

Pentru programul artistic care va urma conferinței e bine ca bibliotecarii să ceară ajutorul colectivelor artistice din localitate, care să-și dea concursul la citirea unor fragmente din opera lui Cehov, iar acolo unde este posibil să se prezinte citeva scene din piesele lui Cehov „Pescărușul”, „Unchiul Vania”, „Livada cu vișini”, „Trei surori”.

★

Anton Pavlovici Cehov s-a născut la 17 ianuarie 1860, la Taganrog — un oraș pierdut în stepa dintre Nipru și Don — într-o familie aparținînd micii burghezii provinciale, dar care, două generații mai devreme, se mai afla sub jugul robiei: bunicul lui Cehov fusese șerb. Familia era numeroasă și cu înclinații artistice. Doi din frații lui Cehov au devenit scriitori și ei, iar al treilea frate era bine înzestrat pentru pictură. Tatăl lui Cehov, un om iubitor de pictură și de muzică, dar autoritar pînă la tiranie, ținea o mică băcănie și era mîndru că e comerciant. Mama scriitorului era o femeie bună, blîndă și iubitoare,

care tremura în fața soțului despot. „Talentul îl avem cu toții din partea tatălui nostru, iar sufletul din partea mamei” — spunea Cehov.

Copiii au fost crescuți în spiritul unei discipline cazono, supuși la pedepse corporale înjositoare și la un sever regim de muncă. Această „educație” a lăsat urme adînci în sufletul lui Cehov și a determinat dintru început atitudinea sa critică. „Despotismul și minciuna — scria el în 1889 fratelui său Alexandru — ne-au amărit copilăria în așa hal, încît mi-e silă și groază să-mi amintesc”. De fapt, Cehov n-a avut parte de copilărie. Ca școlar, el servea ca băiat de prăvălie în dugheana tatălui său; și cum firea sa nu l-a putut feri de faliment pe băcanul Cehov, care a fugit cu familia la Moscova spre a scăpa de creditori, tînărul Anton Pavlovici s-a văzut nevoit, încă de pe cînd se afla pe băncile liceului, să-și cîștige pîinea cu sudoarea frunții, ba chiar să-și susție și părinții.

Pînă la terminarea liceului el a rămas singur la Taganrog, studiînd și muncind din greu. „Ceea ce scriitorii aristocrați au avut pe degeaba... cei de condiție umilă trebuie să ia cu prețul tinereții lor” — va scrie Cehov mai târziu. Iar într-o scrisoare către Suvorin, scrisă în anii cînd devenise conștient de talentul și de îndatoririle sale, și în care făcea o expunere succintă a drumului pe care îl parcursese, el lasă să se înțeleagă că lupta lui împotriva meschinăriei, ipocriziei, despotismului și josniciei își are rădăcinile în trista experiență a copilăriei și tinereții sale. „Ce ar fi — scrie Cehov — dacă ai scrie o nuvelă în care ai înfățișa un tînăr, fiu de iobag, fost băcan, cîntăreț de biserică, elev și student, educat în spiritul respectului față de gradele ierarhice, a pupării mîinilor preoțești, a închinării în fața gîndurilor altora, un tînăr care mulțu-

mea pentru fiecare bucată de piine, era hătut de nenumerate ori, alerga pe la meditații fără galoși în picioare... ipocrit față de dumnezeu și față de oameni, adesea fără nici o nevoie — ci doar din conștiința propriei nimicnicii — ei bine, povestește cum acest tinăr storcea din el însuși, picătură cu picătură, pe robul de altădată și cum, într-o dimineață, se trezește simțind că în vinele lui nu mai curge sînge de rob ci de adevărat om". În toată opera sa Cehov se va strădui să trezească în oamenii înjosiți de regimul despotice în care trăia, demnitatea și mîndria de om. „În om, totul trebuie să fie sublim — și chipul și îmbrăcămintea și sufletul și gîndurile” — iată înalta idee pe care și-o face Cehov despre om.

După ce termină liceul, în 1880, Cehov se duce la Moscova, unde se înscrie la facultatea de medicină. El face studii serioase și, pentru a-și câștiga existența, colaborează la revistele umoristice, lipsite de pretenții literare, ale vremii. Sub pseudonimul Antoșa Cehonle (și sub alte pseudonime: Omul fără sîplină, Ruver, etc.) el publică un mare număr de istorioare, foiletoane și schițe. Prima sa „operă” — „Scrisoarea unui moșier de la Don” — apare în „Libelula”, în 1880. E o parodie a stilului găunos și grandilocvent din scrisorile bunicului și unchiului său — scrisori de care, în copilărie, făceau haz frații Cehov. Deși Cehov nu se consideră „scriitor”, talentul său de umorist stîrnește risul. Și curînd, în numai cîțiva ani, el se dovedește un innoitor al genului „minor” în care scrie. Umorul său se adîncește, capătă un conținut social. Prin 1884—85, în schițe ca *Masca*, *Fiica Albionului*, *Camelonul*, *La baie*, *Suboțiferul Prișibeov*, Cehov nu mai apare ca un simplu umorist, ci ca un scriitor satiric stăpin pe pînă sa și care pare a fi luat ștafeta satirii ruse deadreptul din mîinile marelui Șcedrin.

În 1884, după ce termină studiile universitare, Cehov se duce să practice medicina la țară, ca medic de plasă. După propria sa mărturisire, practica medicală a exercitat o influență serioasă, pozitivă, asupra întregii sale activități literare. Ea l-a pus în contact nemijlocit cu viața, a ascuțit simțul său de observație, i-a lărgit orizontul. De altfel, în întreaga sa operă Cehov apare ca un cercetător care caută (și sugerează cititorului) cauzele reale, adînci, ce stau înapoița aparentelor. Și dacă Cehov n-a continuat să profeseze toată viața (de

mai multe ori, totuși, el a revenit la practica medicală, a participat la lupta împotriva epidemiilor), aceasta se datorește, de sigur, faptului că el a găsit în literatură o cale mai largă de analiză, de cunoaștere a slăbiciunilor și maladiilor de care sufera, nu un cutare sau cutare individ izolat, ci o întreagă societate.

Începînd din 1884, Cehov publică o serie de culegeri de schițe și nuvele *Poveștile Melpomeniei* (1884), *Povești împetrișate* (1886), *În amurg și Vorbe inofensive* (1887). Lucrările sale din anii 1885—1888 marchează apariția în literatură rusă a unui nou mare talent, înzestrat cu o pătrunzătoare subtilitate artistică și de un realism necruțător. Abia acum, sub influența succesului dobîndit în fața marelui public și datorită aprecierii unei părți a criticii literare, Cehov devine conștient de talentul și de îndatoririle sale de scriitor. Acum începe un nou ciclu cehovian: satira lui devine din ce în ce mai biciuitoare, umorul se îmbină cu tragicul — ca, de pildă în schița „Durerea” (1885) —, tematica se lărgeste. Risul ușor din primii ani de activitate literară pălește, se pierde treptat. În fața scriitorului viața începe să pună probleme din ce în ce mai mari. Acestea se potreceau într-o etapă întunecată, cînd Rusia era apăsată de crunta teroare țaristă, instaurată după asasinarea lui Alexandru III de către mișcarea poporanistă. Satrapul Pobedonoștev instaurase una din cele mai crîncene dictaturi anti-populare cunoscute de un popor ca cel rus, care genea de alîta amar de vreme sub apăsarea țarismului autocrat. El suprimase orice umbră de libertăți cetățenești, sugrumase critica, gîndirea liberă. Cenzura cea mai cumplită împiedecă circulația oricărui gînd innoitor, suprimă orice publicație progresistă. Mișcarea revoluționară e supusă unei terori nemaiîntîlnite. Cernișevski este deportat în nordul Siberiei. În timp ce satrapul Pobedonoștev lovește în forțele înaintate ale societății ruse și promovează pretutindeni o atitudine slugarnică față de regim și de oamenii acestuia, intelectualitatea rusă cade pradă unei dezorientări și unei disperări îngrozitoare. Gleb Ușpenschi inebunește, poetul Garșin, prieten cu Cehov, se sinucide. În aceste împrejurări, Cehov își dă din ce în ce mai bine seama că slăbiciunile și lipsurile omenești, durerea, minciuna, jonsicia au la bază cauze sociale profunde. Cîțva timp, el stă sub înfrîngerea ideologiei tolstoiene a neîmpotrivirii în fața răului și

sub înfrurirea practicii tolstoiene a „fap-
telor mărunte” (activitatea socială și cul-
turală mărginită, lipsită de legătură cu
problemele adânci puse de viață); dar cu-
rînd Cehov nu mai este mulțumit cu alt.
El caută cu înfrigurare o concepție asupra
vieții și societății, care să ducă la înlă-
turarea răului în care se zbate socie-
tatea rusă. La aceste întrebări, Cehov nu
găsește răspunsul just. Dar el este din
ce în ce mai convins de rolul său în de-
mascarea răului și în afirmarea drepturi-
lor vieții, de rolul ideilor și concepțiilor
înaintate. De această căutare febrilă este
legată, desigur, călătoria anevoioasă pe
care scriitorul o face în insula Sahalin —
insulă de deportați și ocași — (1890) și,
de asemenea, nostalgia lui pentru activi-
tate publică, ca și creația sa din acești
ani. Intr-adevăr, perioada care urmează
(1892—1898) constituie epoca de rapidă
dezvoltare, de ascensiune a geniului său
propriu. Acum apar opere hotărîtoare, ca
Sala nr. 6, *Trei ani, Viața mea, Casa cu
mezanin, Țărani, piesele Pescărușul Un-
chiul Vania*, etc.

Bolnav de tuberculoză pulmonară (pri-
mele semne ale bolii au apărut încă din
1884), Cehov este nevoit să se trateze
timp îndelungat. În 1897 se duce în Su-
dul Franței, iar în anul următor se in-
stalează în Crimeia, la Ialta. Aici, Cehov
este vizitat de numeroși scriitori — Bu-
nin, Cuprin, Mamin-Sibiriac — și intră în
legături strînse cu Tolstoi și mai ales cu
Gorki. În acea epocă, în care critica bur-
gheză — mioapă și interesată în același
timp — vedea în Cehov un decadent și
il acuză de indiferentism, Gorki, cu sim-
țul sigur al oamenilor, care îl caracteriza,
recunoaște în Cehov un suflet frate cu al
său, un scriitor însuflețit de aceea ură și
același dispreț nemărginit pentru meschi-
năria și joscicia ce învăluiau întreaga
viață rusă de pe atunci. El știa să des-
copere, sub aparentul pesimism al lui Ce-
hov, profunda dragoste de oameni și nos-
talgia unei vieți luminoase ce străbăteau
întreaga creație a acestuia. În 1902, în
semn de protest împotriva excluderii lui
Gorki de la Academie, Cehov, care fusese
ales membru în 1902, își dă demisia. În
aceiași ani începe legătura strînsă a lui
Cehov cu Teatrul de Artă din Moscova,
care va găsi interpretarea justă a opere-
lor lui dramatice. În 1902 Cehov se că-
sătorește cu Olga Knipper, una din stră-
lucitele interprete ale personajelor sale fe-
menine pe scena Teatrului de Artă.

Ultimele opere ale lui Cehov — piesa
„*Trei surori*” (1901), nuvela „*Logod-
nica*” (1903) și piesa „*Livada cu vișini*”

(1904) — au un puternic caracter social.
În ele apare ultimul leit-motiv al crea-
ției cehoviene (ultimul deceniu de crea-
ție): va veni o viață nouă, „cînd vei pu-
tea fi vesel, liber”. În vara anului 1904
boala lui Cehov se agravează și marele
scriitor moare într-un sanatoriu, la 15 iu-
lie 1904.

Opera literară lăsată de Anton Pavlovici
Cehov este formată din proză și lucrări
dramatice. În afară de acestea, Cehov
a lăsat un mare număr de scrisori, de
o mare însemnătate, altele pentru viața so-
cială a Rusiei, cit și pentru înțelegerea
crezului artistico-social al scriitorului.

În prima fază a creației artistice a lui
Cehov, pînă prin anul 1885, domină ge-
nul schiței scurte, pline de un umor con-
turat cu o ironie fină. Tonul vesel poar-
tă pecetea posibilităților pentru care
aceste schițe au fost scrise: reviste umor-
ristice lipsite de pretenții și fără preocu-
pări sociale, situate în afara marelui cu-
rent al literaturii realiste ruse și urmă-
rînd să satisfacă gusturile unei mici-
burghezii înapoiată din punct de vedere
cultural și din punct de vedere social.
Însuși Cehov a mărturisit, mai tîrziu, că
producția sa literară din această peri-
oadă constituie o operă „lipsită de serio-
zitate, scrisă în grabă și la comandă”.
Cu toate acestea, schițele scurte ale lui
Cehov sînt legate indisolubil de întreaga
lui creație ulterioară, atît prin faptul că
„lărgind hărla cotidianului” (cum a re-
marcat Maracovshi), scriitorul a aflat
teme luate din acel mediu care a deter-
minat starea sufletească a eroilor săi de
mai tîrziu, alît prin fondul lor social
ascuns — așa numitul curent submarin
cehovian — cît și prin faptul că, rein-
viind într-o epocă sumbră tradiția glo-
rioaasă a satirei ruse, Cehov vine cu ar-
mele sale proprii, cu mijloace artistice
care îl caracterizează dintru început și
al căror realism nedesmințit, obiectiv,
diferă de hiperbola și realismul fantas-
tic al satirei lui Gogol și-a lui Șcedrin.
Eroii lui Cehov sînt diferiți reprezen-
tanți ai micii burghezii, ale căror tare
— corupția, jaful, servilismul, linguși-
rea, inerția socială — sînt salizate în-
tr-o adevărată comedie de moravuri. Per-
sonajele acestea sînt oameni incapabili,
reduși, dar cu pretenții, lași și ale că-
ror velleități devin ridicole prin contras-
tul lor cu posibilitățile materiale sau spi-
rituale ale eroilor. În primele schițe și
istorioare, aceste personaje provoacă rî-
sul; mai tîrziu, cînd arta lui Cehov în-
cepe să capete contururi mai precise,
ele provoacă melancolia și chiar triste-

lea. În „Moartea funcționarului” (1883) ni se înfățișează un funcționar care moare de frică pentru că, la o reprezentare teatrală a strănutat în ceafa unui general. „Cameleonul” și „Subofiterul Prișibeev” redau figuri caracteristice, tipuri ale epocii aceleia de sugrumare a tot ceea ce este viu în viața rusă, de corupție, slugărnicie și lașitate. Alte schițe, ca „Flori întirziate” sînt pătrunse de dispreț față de nobilimea decăzută, parazită și totodată de regret pentru dispariția unor valori culturale. În „Flori întirziate”, doctorul Toporcov trage concluzia că viața închinată acumulării de bogății este josnică și lipsită de sens — și această temă va ocupa un loc primordial în creația ulterioară a lui Cehov. Incepend din 1885 (schița „Durerea”) umoristul Antoșa Cehonte devine Cehov. Tonul vesel se nuantează cu o notă de tristețe, pentru că în curînd schița umoristică să cedeze locul schiței psihologice-sociale. Acum nu mai este vorba de negarea moderată (în limitele îngăduite) a condițiilor sociale ale vieții, ci de sentimentul mărginirii și neputinței rezultate din aceste condiții sociale. Este o perioadă în care Cehov se află sub influența tolstoisimului — și în care apare regretul față de neputința de a lupta împotriva răului. Dar prin 1888 Cehov începe să se întrebze pentru ce și pentru cine scrie (scrisoarea către Suvorin), apare nevoia chinuitoare a unei concepții despre lume, societate, ideea falimentului celui ce n-are o concepție despre viață (*O poveste plicticoasă*). Acum, Cehov începe să simtă nevoia de a pătrunde în fondul materialului de viață. Acum Cehov condamnă pasivitatea, el încearcă să dea soluții. „Sala nr. 6 — una din cele mai puternice opere ale lui Cehov — este caracteristică în acest sens. Ea marchează începutul unei mari epoci în creația cehoviană, *Sala nr. 6*, în care va fi închis și unde va muri doctorul Roghin, partizan al neîmpotrivirii în fața răului, simbolizează zăduful de temniță al vieții ruse a epocii. „După ce a citit această nuvelă ... eram — spunea Lenin — îngrozit, n-am mai putut sta în odaie, m-am sculat și am ieșit. Aveam sentimentul că eu aș fi fost închis în *Sala nr. 6*”. Dar nu figura lui Roghin este cea mai importantă aici, ci aceea a bolnavului Gromov, care demască întreg sensul inuman al filosofiei lui Roghin și care protestează cu toată ființa lui împotriva împilării, sclaviei, autocrației, a

cărei figură simbolică este paznicul Nikita. Cum vom ieși din această închisoare? pare că se întrebă Cehov. Limitele realismului său stau tocmai într-aceea că el n-a ajuns pînă la cunoașterea acelor forțe care, nemaiputînd îndura să fie închise, au ieșit afară. „Culoarele acestea *Sala nr. 6* — scrie criticul sovietic Ermilov — a reprezentat unul din simptomele cele mai importante ale începutului ridicării social-politice, unul din semnele cele mai vizibile ce au stat ca o piatră de hotar între două epoci istorice: ultimele două decenii ale secolului trecut, epoca decăderii și aceea a ridicării”. În opera lui Cehov apropierea iminentă a Revoluției din 1905 și-a găsit răsunet îndeosebi în ultima lui nuvelă — *Logodnica* (1903). De data aceasta nu mai avem a face cu starea cea mai obișnuită a eroilor cehovieni de pînă acum — tristețea și melancolia isvorită din neputință de a schimba o situație și un mediu ce provoacă nemulțumire, nefericire: eroina, Nadia, rupe definitiv cu mediul și modul ei de viață de pînă atunci și se duce la oraș, unde va învăța, va munci, va începe o viață nouă: „...de-ar veni mai curînd viața aceasta nouă, senină și gîndeste-ți ea — ...cînd vei putea fi vesel, liber”. Aici apare un alt Cehov, încrezător în capacitatea poporului rus de a-și crea o altă viață, de muncă creatoare și de lumină. Conștient de capacitățile poporului său, de talentul și puterea de creație a oamenilor ruși, el a privit cu încredere spre marile prefaceri viitoare.

În sensul ei general, întreaga dramaturgie a lui Cehov este legată de presimțirea acestor zori noi. Încă din copilărie, Cehov a jucat teatru, iar în cursul anilor de liceu el a scris cîteva încercări dramatice. Prima sa piesă de teatru datează din 1888 (*Ivanov*), dar cele mai importante opere dramatice el le-a scris între 1896 și 1904 (*Pescărușul*, 1896; *Unchiul Vanina* 1899); *Trei surori*, 1901 — și *Livada cu vișini*, 1904).

Piesele de teatru ale lui Cehov stau pe același plan cu întreaga sa creație artistică. Prima piesă *Ivanov* (1888) e a unui Cehov ce nu s-a emancipat de tolstoisim. Eroul, Ivanov, adept al „faptelor mărunte”, luptă cîtva timp împotriva ignoranței și răului, dar ajunge la concluzii negative, nu mai vede nici o ieșire și se sinucide. În celelalte piese, Cehov se regăsește pe sine. *Pescărușul* (1896) are ca temă principală fericirea biruinței cucerite cu prețul unor

jerfte grele. Fericirea nu poate fi desprinsă de adevăr, de înălțarea pe care o dă o muncă creatoare îndrăjită. Munca plină de jertfă — temelia întregii etici cehoviene — se întâlnește și în *Unchiul Vania* (1899). Și în *Unchiul Vania* și în *Trei Surori* (1901) întâlnim intelectuali ce se înăbușe într-o atmosferă apăsătoare. Dar în amândouă întâlnim personaje îndreptate spre viitor, ca Astrov din *Unchiul Vania* și Verșinin din *Trei surori*. Dar increderea lui Cehov într-un viitor fericit apare clar mai ales în ultima sa creație dramatică *Livada cu vișini* (1904), care constituie un adevărat bilanț artistic al drumului parcurs de scriitorul care parcă își presimțea sfârșitul. Aici, în *Livada cu vișini* ne aflăm în prezența a două lumi: de o parte nobilimea care părește scena istoriei (Ranevscaia și Gaev), pe de altă parte tinerii Trofimov și Ania, cărora le aparține viitorul și care sînt conștienți de acest lucru. Lopahin, un negustor bogat, care cumpără livada cu vișini a nobililor și care taie punți pentru a construi vile pentru vilegiatură (deci în vederea profitului) nu poate fi vestitorul lumii noi. De aceea Trofimov îl caracterizează just drept o fiară, gata să înghită tot ce-i iese în cale. Viitorul nu îi aparține lui Lopahin, ci celor doi tineri.

„— Eu simt fericirea, Ania, o văd — spune Trofimov. Iat-o, se apropie din ce în ce mai mult, îi aud pașii. Și dacă noi nu o vom vedea, nu o vom cunoaște, să nu ne pară rău. O vor vedea alții!” Iar Ania, în ultimul act, spune:

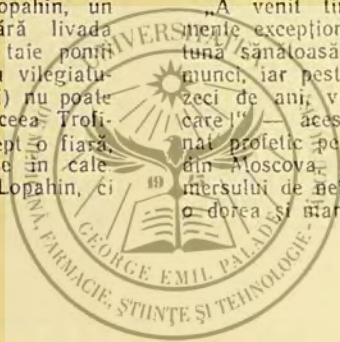
„— ...Noi vom sădi o livadă nouă, mai frumoasă decît aceasta.”

Livada cu vișini — e Rusia, după cum spune, de altfel, unul dintre eroi. Iar poezia livezii n-o văd decît tinerii îndreptați spre viitor, și nu paraziții „lipșiți de puterea întoarcerii la viață” (Gorki) și nici rapacele și venalul Lopahin. Iată care este sensul celei mai optimiste și mai luminoase opere a lui Cehov.

Optimismul și increderea în capacitatea oamenilor de a-și făuri un viitor luminos prin munca lor creatoare — iată calitatea cea mai de preț a moștenirii lăsate de Cehov.

Cuvintele lui :

„A venit timpul, se apropie evenimente excepționale. Se pregătește o furtună sănătoasă și puternică... vine... voi munci, iar peste douăzeci și cinci — treizeci de ani, va munci fiecare om. Fiecare!” — aceste cuvinte, care au răsunat profetic pe scena Teatrului de Artă din Moscova, au căpătat viață datorită mersului de benvens al istoriei, așa cum o dorea și marele Cehov.

Din corespondențele noastre

Pentru intensificarea difuzării cărții agrotehnice

În bătălia pentru obținerea unor recolte bogate, un rol important îl joacă cunoașterea metodelor avansate în agricultură.

Pentru ca aceste metode să fie cunoscute de masele largi ale țărănimii muncitoare, bibliotecile sînt chemate să desfășoare o muncă permanentă și susținută pentru popularizarea cărților agrotehnice, contribuind în felul acesta la mărirea producției agricole în țara noastră.

În vederea intensificării difuzării cărții agrotehnice în rîndul țărănimii muncitoare, biblioteca centrală regională din Galați a chemat la întrecere, pentru perioada 1 Mai — 7 Noiembrie 1954, bibliotecile centrale regionale din Iași, Bacău, Constanța, Craiova, Timișoara și Arad. Întrecerea se desfășoară sub lozincă „Toate forțele pentru dezvoltarea agriculturii noastre, pentru asigurarea unei recolte îmbelșugate”.

Punctele de întrecere sînt următoarele :

I. Antrenarea bibliotecilor raionale și satești din regiune, la popularizarea intensă a cărților agrotehnice, astfel ca indicele de citire al acestor cărți pe regiune, în perioada întrecerii să fie 6 (de ex. : 60 de cititori să citească 360 de cărți agrotehnice), iar față de totalul cărților citite să fie de 50% (de ex. :

din 1000 cărți citite, 500 să fie cărți agrotehnice).

II. Biblioteca regională să ajute unei biblioteci raionale sau satești să organizeze o acțiune model și anume, o consfătuire asupra unor cărți agrotehnice legate de specificul raionului (se vor organiza în prealabil cercuri de citit, de asemenea o expoziție de cărți agrotehnice pe o anumită temă, cu cel puțin 2 secțiuni). Organizarea și desfășurarea consfătuirii să fie descrisă într-un articol pentru presa locală sau centrală.

III. Biblioteca regională să creeze un „fond mobil” separat al bibliotecii, care să conțină cărți agrotehnice în proporție de 20%, în vederea organizării bibliotecilor mobile în satele din raza raionului de centru al regiunii. Îndrumări în acest sens să se dea și bibliotecilor raionale ajutîndu-se în felul acesta bibliotecile căminelor culturale, ale caselor de citit și chiar unele biblioteci satești slab înzestrate, să-și completeze fondul de cărți agrotehnice, sub forma de biblioteci mobile. În același timp se va asigura o circulație mai mare a unui anumit număr de cărți din biblioteca regională și cele raionale. Să se organizeze cel puțin 10 biblioteci mobile de fiecare raion.

IV. Biblioteca regională va îndruma

bibliotecile raionale, astfel ca în fiecare raion să se organizeze:

— 3 consfătuiri în trei comune sau sate diferite, asupra metodelor avansate în agricultură. La aceste consfătuiri să participe cel puțin 40 țărani muncitori.

— 3 expoziții tematice cu 2—3 secțiuni, organizate în colaborare cu secția agricolă raională.

— 3 cercuri de citit care să aibă o activitate permanentă (în fiecare comună).

— 20 citiri în colectiv la locul de muncă, pe fiecare comună (să se citească din presă articole legate de muncile agricole din perioada respectivă sau fragmente din broșuri; de asemenea săptămânal să se prezinte revista presei).

În aceste acțiuni să fie antrenate colective voluntare formate din învățători, utemiști și mai ales specialiști în agricultură; agronomi și tehnicieni din S. M. T., care să popularizeze cărțile agrotehnice, explicând conținutul acestora fărânimii muncitoare.

În perioada campaniei de vară să se îndrumeze bibliotecile raionale și să testezi în vederea desfășurării activității cu cartea la arii.

V. Să se organizeze munca cu cartea agrotehnică la 2 colțuri roșii G.A.C., 2 G.A.S. și 2 S.M.T. (pe regiuni). Această acțiune să fie îndeplinită de bibliotecile raionale cu sprijinul bibliotecii regionale.

VI. Să se popularizeze în presa locală și centrală acțiunile întreprinse de biblioteci pentru popularizarea cărții agrotehnice. Să se scrie cel puțin 5 articole și 20 știri pe întreaga regiune, în toată perioada întrecerii.

VII. Să se întocmească un album cu articole din ziarele centrale și locale, care descriu metode și aspecte din desfășurarea muncii cu cartea agrotehnică.

Întrecerea va avea o etapă la 23 August 1954, pentru a se analiza rezultatele obținute până la acea dată.

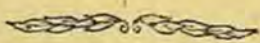
Comisiile de întreceri sînt formate din: îndrumătorul cu bibliotecile de la secțiunea culturală regională, șeful secției agricole al sfatului popular regional și secretarul comitetului regional U. T. M.

Comisiile vor controla datele referitoare la sprijinirea campaniei agricole de către bibliotecile din regiunea respectivă.

În analiza rezultatelor să se țină seamă de contribuția bibliotecilor la extinderea unor metode înaintate în agricultură, pe întreg raionul.

Pentru a cunoaște activitatea bibliotecilor în întrecere și metodele folosite, care au dat cele mai bune rezultate, se vor organiza prin mijloace locale, schimburi de experiență în regiunile Craiova, Iași, Bacău, Timișoara, Arad, Constanța și Galați în jurul datei de 23 August a. c.

PANAITESCU ANTON
directorul bibliotecii centrale regionale
„V. A. Ureche”, din Galați

Știri din lumea cărților și a bibliotecilor

De curind, biblioteca de literatură străină din Moscova a împlinit 33 de ani de activitate. Fondată în anul 1921, această bibliotecă este o creație a puterii sovietice. Fondul ei de cărți se ridică la aproape un milion și jumătate de volume în 48 de limbi. Numărul celor ce frecventează biblioteca într-un an este de 150.000, iar cel al cărților eliberate este de peste 500.000 de volume. În fiecare an, biblioteca își îmbogățește fondul ei de cărți cu peste 100.000 volume și primește mai mult de 2500 periodice din diferitele țări ale lumii.

S-a încheiat decada literaturii și artei ruse ținută la Kiev, închinată celei de a 300-a aniversări a reunirii Ucrainei cu Rusia. În decurs de 10 zile, cei 1400 artiști și scriitori participanți la manifestările din acest timp, au dat mai mult de 50 de spectacole, concerte și seri literare în capitala Ucrainei, în regiunile Kiev și Cernas, precum și în orașul istoric Pereiaslav-Hmelnițchi. Decada s-a desfășurat sub semnul prieteniei de neșdruncinat între poporul rus și cel ucrainean.

Intre 10—17 mai a. c. s-a sărbătorit în R.P. Ungară săptămâna cărții pentru copii. Cu acest prilej au avut loc o serie de întâlniri între scriitori și tinerii ci-

titori. Poetul Konya Lajos și scriitorul Gergely Sándor laureați ai premiului Kossuth, s-au întâlnit cu micii cititori la Casa Pionierilor. Poetul Devecseri Gabor, laureat al premiului Kossuth, a stat de vorbă cu pionierii la Casa cărții sovietice. În ziua de 12 mai când a fost deschisă expoziția cărții pentru copii, scriitorul Aczel Tamás, laureat al premiului Stalin și al premiului Kossuth a rostit cuvântul introductiv. Întâlniri între scriitori și micii cititori au avut loc în întreaga țară, la care au participat și au luat cuvântul scriitorii Tamási Áron și Veres Péter, laureați ai premiului Kossuth, scriitorul Hegedűs Géza, laureat al premiului József Attila și scriitoarea Moricz Virág. La biblioteca centrală a Budapestei „Szabo Ervin“ scriitorul Hárs Laszlo s-a întâlnit cu cititorii pionieri.

În anul acesta întreaga lume progresistă va comemora 200 de ani de la moartea scriitorului Henry Fielding, unul din reprezentanții eminenți ai literaturii engleze și mondiale.

Printre comedii scrise de el se numără și comedia „Pasquin“ în care scriitorul bicește corupția și venalitatea celor puternici. Fielding nu e mai puțin cunoscut ca autor de mari romane satirice. În 1742 a fost editat primul său roman satiric „Joseph Andrews“ și puțin mai tir-

ziu cel de al doilea roman „Jonathan Wild the great“ (Jonathan Wild cel mare). În 1749 a fost editată cea mai importantă operă a sa „The history of the Tom Jones a founding“ (Povestea lui Tom Jones, copilul găsit). Satirile lui Fielding sînt îndreptate, pe de o parte, împotriva cercului de curtezanți, pe de altă parte, împotriva exceselor și aberațiilor administrative, a ignoranței și venalității judecătorilor, împotriva corupției funcționarilor.

De curind s-a inaugurat la Londra o expoziție de cărți românești organizată de Collet-s Book Gallery. Au fost expuse aproximativ 400 de cărți ideologice, științifice, tehnice, literare, etc. Clasicii romini au fost reprezentați prin operele lui Eminescu, Caragiale, Coșbuc, Slavici, Alecsandri, Negruzzi, Hașdeu, Bălcescu și alții. De o mare atenție din partea publicului s-au bucurat operele scriitorilor romini contemporani ca Mihail Sadoveanu, Zaharia Stancu, Petru Dumitriu și alții. Literatura pentru copii a fost de asemenea reprezentată la această expoziție.

Au mai fost expuse 20 de volume legate în piele, conținând documente cu privire la istoria R. P. R., editate de Academia R. P. R.

Expoziția cuprinde de asemenea opere ale literaturii universale, clasice și contemporane, traduse în limba română.

BIBLIOGRAFIE

TEHNICA. INDUSTRIE. ORGANIZAREA INTREPRINDERILOR SOCIALISTE

Mobilizarea rezervelor interne ale întreprinderilor. București. Editura pentru literatură politică, 1954. 220 pag., 3,35 lei.

Lucrarea, apărută sub redacția tovarășului Carol Loncear, analizează în amănunțime problema mobilizării rezervelor interne ale întreprinderilor industriale. După ce arată în introducere, în ce constă și ce sînt rezervele interne ale producției, lucrarea prezintă pe larg, caile principale și factorii cei mai importanți în mobilizarea complexă a rezervelor interne. Sînt expuse și explicate în amănunțime metodele pentru îmbunătățirea folosirii extensive a utilajului, ale folosirii intensive a utilajului și justa organizare a mijloacelor circulante ale întreprinderilor.

Subliniind importanța creșterii productivității muncii pentru victoria construcției socialiste, lucrarea înfățișează necesitatea ridicării profesionale a muncitorilor și tehnicienilor, arătînd în această direcție principalele forme ale instructajului practic și metodele noi de calificare, precum și rolul organizațiilor de masă în formarea cadrelor.

Capitolele următoare tratează despre importanța normelor tehnice progresiste în mobilizarea complexă a rezervelor interne, despre graficul de producție pentru îndeplinirea și depășirea planului, despre hozrasciot ca metodă socialistă de organizare și conducere a întreprinderilor în scopul realizării planului în condițiile cele mai raționale și economice. De asemenea un capitol se mai ocupă de problema specializării și cooperării întreprinderilor care dau posibilitatea descoperirii și mobilizării unor însemnate rezerve ale capacității de producție.

Ultimul capitol al lucrării oglindește lupta maselor de muncitori și tehnicieni, conduși de partid, pentru descoperirea

și utilizarea rezervelor interne de producție, condiție esențială a dezvoltării economiei naționale, a ridicării nivelului de trai al celor ce muncesc.

Lucrarea înarmează pe oamenii muncii din țara noastră cu cunoașterea științifică a problemelor producției, dîndu-le posibilitatea să descopere și să folosească noi și noi rezerve ascunse în întreprinderile noastre, în scopul măririi producției și productivității muncii, reducerii prețului de cost și creșterii rentabilității întreprinderilor.

AGRICULTURA

BLUNDEA, LUCIAN: Drumul spre bunăstare. Din realizările unor gospodării agricole colective din regiunea București. București, Editura pentru literatură politică, 1954, 44 pag., 65 bani.

Așa cum arată și titlul, broșura înfățișează realizările gospodăriilor agricole colective: „Filimon Sirbu” din Călărași Vechi, „Gh. Dimitrov” din Ceacu, raionul Călărași, „1 Mai” din Segarcea-Vale, „1907” din Slobozia-Mindra, raionul Turnu Măgurele și „Flamura Roșie” din Șoldanu, raionul Oltenița, reg. București.

Cu exemple luate din viața acestora se arată că singura cale pentru creșterea bunăstării a țăranilor muncitori este calea gospodăriilor agricole colective, care obțin an de an, roade tot mai bogate, asigurînd o tot mai bună răsplată a colectivștilor pentru munca lor. Colectiviștii gospodăriilor agricole frunțose a căror activitate este descrisă în paginile broșurii, știînd că cu cit veniturile gospodăriei colective sînt mai mari cu atît cresc și veniturile lor, s-au îngrijit cu dragoste de avutul obștesc, au muncit cu trageră de inimă pentru îngrijirea animalelor gospodăriei și pentru dezvoltarea celorlalte ramuri de producție, obținînd rezultate din cele mai bune. În obținerea acestor rezultate, gospodăriile agricole colective au primit un ajutor substanțial din partea partidului și guvernului prin

construcții, utilaje agricole și îngrășă-
minte chimice.

Auunca harnică a colectivștilor s-a res-
frint și asupra veniturilor ce le-au fost
repartizate, care au devenit din ce în ce
mai mari.

Așa, de pildă, pentru cele 596 de zile
muncă pe care le-a făcut în gospodărie,
colectivistul Mielu Sterian de la G.A.C.
„Filimon Sirbu” a primit peste 4550 kg.
grâu, câteva mii kilograme de porumb,
orz, secară, floarea soarelui, furaje, pre-
cum și 57 m. de țesături și suma de
1490 lei. La fel și colectivistul Călin Dră-
guliu de la G.A.C. „Segarcea Vale” a
primit pentru cele 640 zile-muncă, 4544
kg. grâu, 4480 kg. porumb, 288 kg. orz,
350 kg. floarea soarelui, 2400 kg. ma-
zăre, fasole, roșii, cartofi și alte legume,
4160 lei, 218 m. țesături și diferite alte
produse.

Dovadă a creșterii buneistări a țara-
nilor colectivști este și faptul că mulți
dintre ei își construiesc case noi.

Prin întreg conținutul ei, broșura con-
stituie un puternic îndemn pentru țărani
muncitori de a păși pe calea socialis-
mului.

MEDICINA

COPILOV, F.: Povestiri despre chirurgii.
București, Editura Tineretului, 1954, 192
pag., 4 lei.

Autorul acestei cărți este un mare chir-
urg sovietic, care și-a propus să înă-
țiseze munca grea și migăloasă a chirur-
gilor, contribuția pe care această impor-
tantă ramură a medicinei o aduce în
lupta pentru apărarea sănătății omu-
lui. Intemeindu-se pe fapte științifice bine
stabilite, autorul trece în revistă reali-
zările chirurgiei, povestind drumul pe care
l-a parcurs din cele mai vechi timpuri,
până în zilele noastre, subliniind impor-
tanțele curării obținute în această di-
recție în Uniunea Sovietică, rolul și prio-
ritatea savanților ruși și sovietici în re-
zolvarea unor grele probleme ale acestei
ramuri a medicinei. El descrie etapele
principale din evoluția chirurgiei, care re-
prezintă aspecte din lupta oamenilor de
știință împotriva durerilor în operații, im-
potriva infecțiilor. Vorbind despre apli-
carea anesteziei în operații, autorul a-
mintește cercetările actuale pentru înlo-
cuirea vechilor mijloace anestezice cu
narcoza intravenoasă.

În problema hemostazei (oprirea scur-
gerilor de sînge în timpul operațiilor).
Copilov precizează rolul transfuziilor de
sînge care au căpătat o mare amploare
mai ales în timpul războiului din urmă,

cînd oamenii sovietici trimiteau pe front
nu numai arme și provizii, dar și sînge
pentru salvarea ostașilor grav răniți.

În capitolul despre combaterea infecții-
lor, Copilov arată importanța asepseiei,
care constituie condiția principală în reu-
șita unei intervenții chirurgicale, evitînd
pătrunderea microbilor infecțioși în timpul
operației.

În continuare, autorul prezintă felul
cum lucrează chirurgii, instrumentele fol-
osite în trecut și astăzi, ajutorul pe care-l
dau chirurgilor surorile medicale.

F. Copilov socotește activitatea chirur-
gilor în timpul Marelui Război pentru
Apararea Patriei ca una din etapele cele
mai importante în dezvoltarea chirurgiei.
El susține aceste lucruri cu numeroase
date și fapte din război, citind nume de
medici care s-au dîstins în lupta pentru
apărarea sănătății ostașilor și a popu-
lației civile la fel de expusă în orașele
și satele bombardate.

De un deosebit interes este capitolul în
care autorul se ocupă de problema am-
putațiilor, a protezelor și a operațiilor
chirurgicale dificile, cum sînt operația
înimii sau operația pentru redarea ve-
derii.

Scrisă pe înțelesul tuturor, cartea pro-
fesorului Copilov reprezintă un instru-
ment prețios pentru cei ce vor să stu-
dieze strălucitele cuceriri ale științei în
apărarea sănătății oamenilor.

LITERATURA

CUPRIN, A. I.: Opere alese. București,
Editura Cartea Rusă. 1954, 612 pag.
13,73 lei.

A. I. Cuprin este unul din marii scrii-
tori ruși ale cărui opere apărute la sfîr-
șitul secolului al 19-lea și începutul se-
colului al 20 -lea au zugrăvit cu o mare
forță artistică aspecte din societatea
țaristă din acea vreme. Volunul care cu-
prinde cele mai reprezentative lucrări ale
scriitorului începe cu povestirea „Moloh”
considerată ca una din cele mai bune ale
scriitorului. În această povestire, Cuprin
înățisează perioada de dezvoltare a ca-
pitalismului în vechea Rusie, sintetizînd
în persoana industriașului Cvașin cruzi-
mea și lăcomia capitaliștilor, care nu cu-
nose decît o singură morală: aceea a
dorințelor lor nesățioase satisfăcute prin
puterea atotștăpînitore a banului.

Volumul cuprinde și o altă operă de
seamă a lui Cuprin, romanul „Duelul”. El
oglindește nivelul redus al ofițerimii țar-
iste, disprețul ei pentru oamenii din
popor, ideile mărginite ce le aveau des-
pre lume, cruzimea cu care se purtau

față de soldași. Indată ce unul din ofițeri Juri Alexeevici Romașov încearcă să fie altfel, el ajunge repede în conflict cu întreaga clică ofițerească și cade răpus sub pretextul unui duel.

În nuvela „Cadeții“ Cuprin descrie alte tablouri din viața militară, prezentând moravurile școlilor de ofițeri prin care a trecut și autorul în tinerețe.

Viața artiștilor cu bucuriile, dar mai ales cu mizeriile ei inerente condițiilor de atunci e înfățișată în nuvela „La circ“ și „Cum am ajuns actor“.

În „Toast“ nuvelă scrisă în 1906 — autorul încearcă să imagineze cum va arăta lumea în anul 2906, subliniind contrastul dintre ce e bun și ce e rău în viața oamenilor.

Volumul mai cuprinde nuvelele „O noapte în cantonament“, „Schimbul de noapte“ descriind viața cazană, apoi nuvela „Anatema“ o critică ascuțită a moravurilor bisericești.

Celelalte nuvele „Forță înșirată“, „Viața pașnică“, „Minciuna sfântă“, sînt de asemenea imagini ale societății din anii care au precedat Marea Revoluție Socialistă din Octombrie.

Scrisă de pe poziția realismului critic, opera lui A. I. Cuprin este un document viu al condițiilor care au grăbit lichidarea burzheziei ruse.

DREISER, THEODOR: O tragedie americană. București. Editura de stat pentru literatură și artă. 1954, Vol. I, 676 pag. 11.80 lei. Vol. II, 432 pag., 7,55 lei.

Scrisă în anul 1925, romanul lui Theodore Dreiser înfățișează realitatea americană în toată urîțenia ei, constituind un aspru rechizitoriu adresat „modului de viață american“.

Dreiser și-a ales ca erou al romanului său pe tânărul Clyde Griffiths, fiul unui predicator american, în casa căruia viața nu este numai plicticoasă, dar și lipsită de orice bucurie. Pervertiți de barbaria orînduirii în care banul ucide omenia, atît Clyde cît și sora sa Esta, sînt stăpîniți de dorința aprigă de a se smulge din acest mediu fără perspectivă, spre a trăi după exemplul celor care stăpînesc puterea dolarului. Esta fuge de acasă în tovărășia unui artist în căutarea unei vieți care să-i dea satisfacții mai mari decît cele oferite de repetarea la nesfîrșit a im-

nurilor și psalmilor. La fel face și Clyde. El pleacă de acasă renunțînd a mai sluji cu vocea sa corul familiei și încearcă felurite meserii, obsedat neconștient de gîndul de a parveni. E vînzător într-un magazin de răcoritoare, apoi băiat de serviciu la un hotel. Aici, el are ocazia să se apropie mai mult de oamenii a căror viață de desfrîu o invidiază, oameni pentru care nu există nimic mai sînt decît banul pe care-l cîștigă prin minciună, înșelătorie și crimă. Aici face el prîna lui școală de corupție, care trebuie să-i deschidă drumul tuturor plăcerilor obținute prin suferința altora. Fiind nevoit să dispară din cauza unui accident de mașină în care era implicat, Clyde se angajează ca muncitor necalificat în fabrica unor rude bogate, unde are ocazia să lege o strînsă prietenie cu tînăra muncitoare Roberta Alden. Tinerii se iubesc, dar în societatea în care domină „stilul de viață american“ dragostea lor nu poate fi liberă și curată. Patronii lui Clyde, conform moralei curente în această societate, temîndu-se că prezența unei rude sărace ar putea să-i compromită, îl avansează în slujbă, crezînd că astfel îi vor ușura șansa de a parveni. Această avansare este o nouă etapă în evoluția morală a lui Clyde. În contact cu așa zisă „lume bună“ el își însușește și mai mult particularitățile josnice ale acestei lumi. Cîrînd își abandonează iubita, deși ea trebuie să devină mama unui copil. Acum el și-a pus ochii pe tînăra Sondra Finchley care face parte din una din familiile de bogați a orașului. Perspectiva de a se căsători cu această fată care îi poate aduce averea mult visată este însă umbrită de dragostea ce-i poartă Roberta Alden. Și cum: această dragoste ar putea să-i strice combinațiile, tocmai în momentul cînd e pe cale să-și vadă visul cu ochii, Clyde o ucide fără nici o ezitare, înecînd-o. Fapta lui criminală este descoperită. Urmează procesul și Clyde moare în floarea vîrstei, executat pe scaunul electric.

Întregul roman al lui Dreiser constituie un puternic act de acuzare la adresa societății capitaliste care schilodește tineretul. Soarta lui Clyde poate fi soarta oricărui tînăr din țara de peste ocean. De aceea tragedia lui nu este un caz izolat, ci este cu adevărat o tragedie americană.

Abonamentele se fac la oficiile poștale,
prin factorii poștali și difuzorii voluntari
din întreprinderi și instituții.

Prețul 2 lei